

SĂMÂNȚA FĂGĂDUINȚEI - Partea a treia

Oh, Doamne Isuse, Îți mulțumim pentru privilegiul de a ne aduna încă o dată. Noi ne-am adunat să-Ți cântăm cântări de laudă. Doamne, ascultă laudele poporului Tău, pentru că vrem să Te primim și să-Ți dăm primul loc și tot ce spunem și facem, să fie spre slava și cinstea Ta. Doamne, noi venim la Cuvântul Tău și Te rugăm, Dumnezeule, să ne ajuți. Frânge-ne Pâinea și hrănește-ne, Doamne, cu porția pe care ne-ai rânduit-o. Întărește-ne, Doamne, prin Cuvântul Tău, dă-ne ochi să vedem și putere pentru călătorie. Te iubim, Doamne! Tu ai mereu întâietate printre noi și dorim să Te simți binevenit în mijlocul nostru, pentru că Te primim și Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze!

În timp ce suntem în picioare, haideți să ne întoarcem la Galateni capitolul 4, pentru că vreau să mergem mai departe cu **Sămânța promisiunii**. Aceasta va fi partea a treia, dar nu știu cum s-o denumesc altfel, așa că pentru mine va funcționa ca Sămânța promisiunii partea a treia. Vreau să continui să împărtășesc unele din lucrurile pe care le-am împărtășit; au fost cu adevărat de la Dumnezeu și m-am bucurat foarte mult de ele, mi-a făcut plăcere să mă uit din nou la ele, așa că prin voia Domnului, vreau să petrecem ceva timp acolo. Galateni 4.28:

„Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copiii ai făgăduinței.”

Lăudat să fie Dumnezeu! Lăsați-mă să merg înapoi la Galateni 3.16:

„Acum, făgăduințele au fost făcute „lui Avraam și seminței lui”. Nu zice: „Și semințelor” (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „Și seminței tale”, adică Hristos.”

Versetul 28-29: *„Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus.*

Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți „sămânța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.”

Dumnezeu să vă binecuvânteze! Puteți să luați loc. Așadar, lucrul pe care nu vrem

să-l uităm niciodată, este primul verset, unde citim că noi, frații, suntem copiii făgăduinței, ca și Isaac, deoarece promisiunea care i-a fost dată lui Avraam, a fost pentru Avraam și sămânța lui, pentru copiii lui, iar noi suntem copiii promisiunii. Amin. Copiii promisiunii! Deci, nu vrem să uităm niciodată aceasta. Vreau să încep prin a citi acest citat pe care l-am citit de fiecare dată, din **Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**. Profetul spune:

„Acum vedeți Pecetea? El era în lucrarea Lui de mediere acolo în urmă, răscumpărând, dar într-o zi vine înapoi să ia Cartea pe care a răscumpărat-o. Și tot ce este în Cartea aceasta va fi a Lui; acela este credinciosul, cuvintele din Carte, și Cuvântul este El. Și tot ce este în Aceasta, El vine după această Carte a Răscumpărării, ale căror nume sunt scrise în Carte înainte de întemeierea lumii, când El a fost înjunghiat ca un Miel.”

Deci, tot ce este în Cartea aceasta va fi a Lui. Amin. Când vorbim despre Cartea Vieții și mai ales de secțiunea Cărții Vieții care este înregistrarea Vieții Veșnice, vorbim despre Însăși Viața lui Hristos coborând, despre propria Viață a lui Dumnezeu, așa cum va fi manifestată în fiecare epocă, Cuvântul lui Dumnezeu. Gândul lui Dumnezeu devine Cuvântul lui Dumnezeu, iar Cuvântul lui Dumnezeu care Se va manifesta în acea zi, va fi Hristos în fiecare zi. Deci, tot ceea ce este în Carte, este El, pentru că credinciosul este Cuvântul din Carte.

Așadar, Cartea este înregistrarea Lui; de aceea este Cartea Vieții Mielului, pentru că este Viața lui coborând. Dumnezeu a avut aceasta în gândirea Sa înainte de întemeierea lumii, așa că Dumnezeu știa că avea de gând să se arate. Dumnezeu avea un plan și avea o dorință, iar acea dorință trebuia să fie cunoscută, să fie exprimată. Deci, pentru ca Dumnezeu să fie exprimat, El a avut un plan în care să se exprime prin aducerea unor părți din Sine în timp, pentru că Cuvântul este Dumnezeu. Astfel, atunci când Dumnezeu aduce Cuvântul, care este o parte din Sine, și când acel Cuvânt se manifestă într-o zi, într-un anotimp, acesta este Hristos. O vedeți? Amin. Aceasta ne-a învățat profetul lui Dumnezeu. Amin.

Noi nu ne putem întoarce la vechea gândire denominațională, pentru că acolo obținem trinitatea, doctrine și tot felul de confuzii. Dar când venim cu adevărat la ceea ce ne-a învățat profetul, el a adus, ne-a întors la mintea lui Dumnezeu, iar în mintea Lui au existat gânduri. Și când acele gânduri aveau să apară la exprimare, erau Cuvântul, iar acel Cuvânt avea să Se manifeste în timpul său. Acesta este Hristos! Slavă Domnului! Tu spui: „Ei bine, aceasta este simplu, este profund.” Este

absolut simplu, fiindcă explică întreaga Biblie, ne explică Mesajul. Deci înțelegem aceasta? Noi înțelegem atât de multe lucruri pe care fratele Branham încerca să ni le arate și să ni le împărtășească. Amin. Vreau să continui să merg mai departe în mesajul **Este Răsăritul soarelui:**

„El este Acela care a deschis Pecetele acelea. El este acele Peceti pentru că tot Cuvântul lui Dumnezeu este Hristos, și Hristos este Pecetele care s-au deschis. Atunci ce este deschiderea Pecetilor? Descoperirea lui Hristos.”

O, frați și surori, iubesc absolut acest Mesaj! Dacă nu venea fratele Branham să ne corecteze înțelegerea, nici măcar nu știu cum puteam înțelege, mă refer la Pecetele din predicarea de dincolo de Peceti. Cum în lume spune el că acel Fiu sau Vlăstar, acel urmaș, care Se manifestă în fiecare timp, este Hristos? Amin. Puteți înțelege slujba din 1965, dacă nu înțelegeți acest concept, că Cuvântul este Dumnezeu? Deci, ce a fost deschiderea Pecetilor? Nu au fost zece predici în opt zile, când Cuvântul ieșea de la Dumnezeu. Dumnezeu numește Cuvântul care vine din gândul Său și care a fost dat: *„El este acele Peceti pentru că tot Cuvântul lui Dumnezeu este Hristos, și Hristos este Pecetele care s-au deschis. Atunci, ce este deschiderea Pecetilor? Descoperirea lui Hristos.”*

Deci, ce a fost deschiderea Pecetilor? Descoperirea lui Hristos. De aceea, deschiderea Pecetilor a fost o schimbare atât de măreață în slujba fratelui Branham. Aceasta a fost atunci când a intrat în Apocalipsa 10, slujba de a descoperi Taina lui Dumnezeu, iar Taina lui Dumnezeu este Hristos. Ce a fost descoperirea Pecetilor? Deschiderea Pecetilor a fost descoperirea pe Hristos. Cum L-a descoperit pe Hristos? El L-a dezvăluit pe Hristos din întreaga Biblie, de aceea, când a venit la mesajul **Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**, a spus: *„De acolo îmi voi trage contextul meu.”* Din toată Biblia, pentru că urma să Îl predice pe Hristos, Taina lui Dumnezeu descoperită. Deci, a existat o Taină a lui Dumnezeu, pe care a avut-o în gândirea Sa înainte de întemeierea lumii, iar acea Taină a lui Dumnezeu a fost un plan în care se va arăta, ca să poată fi exprimat și cunoscut, și să aibă părtășie cu El Însuși ca familie. Așadar, există o Taină care a fost în toată această Biblie, iar aceasta este Hristos, Taina lui Dumnezeu descoperită.

Deci ce este Hristos? Hristos este Cuvântul. Amin. Ceea ce este manifestat, exprimat, se poate manifesta în acea zi sau perioadă, adică Hristos. Deci, Hristos, Cuvântul S-a manifestat în fiecare epocă. Acesta este Hristos și Hristos, Cuvântul

manifestat sau exprimat, sau declarat în fiecare timp, este Taina lui Dumnezeu. Fratele Branham a spus: „Nu este nimic neadecvat; nu este nimic în neregulă. Totul, de la Geneza la Apocalipsa, este Dumnezeu care devine material ca să poată fi manifestat, este Dumnezeu venind în manifestare.” Și așa cum Dumnezeu a venit în manifestare, acel Cuvânt uns, acele atribute, expresii sau gânduri, au fost Hristos, adică Unsul.

Vrei să spui că Cuvântul uns, exprimat în acea zi, a fost Hristos? De aceea, a spus fratele Branham: „A fost Hristos în Noe, a fost Hristos în Moise, a fost Hristos în David. Vasele, erau vase căzute, vasele erau de lut, adică au fost minerale adunate din pământ, formate într-un vas. Acele vase au fost căzute, acele vase au avut nevoie de răscumpărare, acele vase s-au născut în păcat, dar în interiorul lor era o porțiune de Viață, o expresie care venea la suprafață prin acel vas. Moise a fost o expresie a lui Hristos, dar când a făcut greșeli, nu-l exprima pe Hristos, ci pe Moise. Dar când a exprimat acea parte a Cuvântului, care trebuia exprimată în acea zi, Acesta a fost Hristos. Amin. El Îl exprima pe Hristos.

Deci, partea confuză în jos, prin Biblie, și în jos de-a lungul timpului, partea confuză din jurul nostru și chiar din propriile noastre vieți, este partea aceasta născută în păcat și nelegiuire, care uneori exprimă o natură căzută, gânduri căzute și toate aceste lucruri. Noi ne uităm la aceasta și spunem: „Cum poate fi Acela Hristos?” Partea aceea nu a fost Hristos, aceea a fost partea căzută. Dar când David a privit spre Ierusalim ca un împărat respins, și a plâns pentru cetate, profetul a spus: *„Acesta nu era omul, Acesta era Hristos, Acesta era Cuvântul care Se exprima atunci când David a fost uns să fie împărat.”* Amin. Ca fugăr, ca împărat respins, s-a ascuns într-o peșteră și astfel l-a exprimat pe Hristos. Așadar, noi trebuie să înțelegem că a existat o Taină, iar Taina descoperită a lui Dumnezeu este Hristos. *„Atunci ce este deschiderea Pecetilor? Descoperirea lui Hristos.”* Unde Îl descoperă pe Hristos? Prin toată Biblia.

De aceea a spus fratele Branham: *„Când s-au deschis Pecetele, Biblia mea a devenit o Carte nouă pentru mine.”* De ce? Pentru că atunci când deschidem Pecetele, Îl dezvăluim pe Hristos Taina lui Dumnezeu. Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită, este Pecetea a șaptea, este Apocalipsa 10.7 și deși este atât de profund, este atât de simplu! Este atât de complex încât își țese drumul în timp, și totuși este atât de simplu. Este de necrezut! În mesajul **Edenul Satanei** din anul 1965, fratele Branham spune:

„Astfel, Dumnezeu știa că noi vom fi aici, și atunci El ne-a pus în trup ca să putem fi contactați. Ca să ne poată contacta, El a devenit unul dintre noi, când a devenit Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Însuși, plinătatea manifestării lui Dumnezeu. Prin urmare, acela a fost scopul lui Dumnezeu, să-și expună atributele Lui în părtășie.

Când eu eram în tatăl meu, nu știam nimic despre aceasta, dar când am devenit fiul lui și am fost născut din el, am fost un atribut, o parte din tatăl meu. Și tu ești o parte din tatăl tău.

Ca și copiii ai lui Dumnezeu, noi suntem o parte din atributele lui Dumnezeu care erau în El, făcuți trup la fel cum s-a făcut El trup, astfel ca noi să putem avea părtășie unul cu altul, ca o familie a lui Dumnezeu pe pământ. Acesta a fost scopul lui Dumnezeu la început. Da, domnule. Aceasta este ceea ce a vrut Dumnezeu la început.”

Deci, „Dumnezeu a vrut.” Voi citi din nou: „Ca și copiii ai lui Dumnezeu, noi suntem o parte din atributele lui Dumnezeu care erau în El.” Deci, tu ai în tine Ceva care a fost în El, și acea parte din tine care a fost în El, este ceea ce te face un fiu sau o fiică a Lui, o parte a lui Dumnezeu; iar un fiu este un urmaș.

Voi, surorilor, să nu vă descurajați, pentru că și voi sunteți fiu. Vă putem numi fiică, ceea ce înseamnă de fapt, fiul este urmaș, adică atunci când ajungeți la miezul cuvântului, un fiu este urmașul, ceea ce iese. Astfel Cuvântul lui Dumnezeu a ieșit de la Dumnezeu. Acesta a fost Fiul care era descendentul conținut în acel Cuvânt, Logosul care era tot gândul lui Dumnezeu, toate atributele lui Dumnezeu. Deci toți fiii lui Dumnezeu erau acolo, și vom spune fiii și fiicele lui Dumnezeu, ca să știți că acei fii sunt bărbați și femei în expresia lor în această zi, descendenții lui Dumnezeu. Deci, acel Cuvânt, în ansamblu, este Fiul lui Dumnezeu, dar deoarece se reduce la gânduri individuale, voi spune doar gânduri individuale. Gândirea lui Dumnezeu este întreagă. El nu pierde niciodată nimic din întreaga Sa gândire, când se gândește la individ, este încă în contextul întregului.

Gândirea lui Dumnezeu nu este ca gândirea noastră, așa că dacă luăm unul dintre acele atribute, spunem: Unul dintre acele gânduri, o parte din acel Cuvânt coboară să se odihnească într-un suflet. Acest lucru ar fi exprimat într-un trup de carne pe pământ, dar din cauza căderii din grădină, acea carne vine coruptă, cu o natură greșită și cu toate aceste lucruri. Totuși, în acel suflet există un gând despre Dumnezeu, un atribut al lui Dumnezeu, o genă a lui Dumnezeu. De aceea, în

Vechiul Testament, Dumnezeu putea fi deasupra noastră. Dumnezeu era cu noi, Duhul Sfânt era acolo dimineața și se mișca peste acea sămânță. Aceasta era în suflet, dar Duhul Sfânt sau Viața lui Dumnezeu nu mai putea să locuiască în interiorul aceluia suflet până la curățirea care a avut loc la Calvar, dar putea să-i influențeze și să-i poziționeze la locul lor. Dar, după Calvar, acea Viață putea să vină imediat și să aducă acea sămânță la Viață. Aceasta putea să fie Însăși Viața lui Hristos, Însăși Viața lui Dumnezeu care trăiește în acel cort.

Astfel, aceste expresii coboară în timp. Există o expresie a Cuvântului, o parte a Cuvântului, o bucată din Dumnezeu, o porțiune din atribut, o porțiune din gând dacă vreți, spun așa numai ca să-L înțelegem. Și pe măsură ce aceasta coboară și intră într-un vas, Duhul Sfânt începe să lucreze circumstanțele și să gândească pentru a aduce la suprafață lucrarea aceluia individ pe care Dumnezeu dorea să-l exprime în acea zi. Așadar, aceste expresii aveau să coboare în timp. Și când aveau să vină la suprafață, vor fi rostite cuvintele și vor fi făcute faptele pe care le-a rânduit Dumnezeu, ca acea parte a Cuvântului să-L exprime în acea zi; era Hristos.

Deci, ce a vrut Dumnezeu la început, înainte de cădere? Care a fost gândul Său inițial? El a vrut, oh, o voi citi din nou: *„Ca și copiii ai lui Dumnezeu, noi suntem o parte din attributele lui Dumnezeu care erau în El.”* Așa suntem copiii, pentru că suntem acea parte care a ieșit din El. Acesta este urmașul, progenitura, sau fiul Său. *„Ca și copiii ai lui Dumnezeu, noi suntem o parte din attributele lui Dumnezeu care erau în El, făcuți trup la fel cum s-a făcut El trup, astfel ca noi să putem avea părtășie unul cu altul.”*

Acesta este motivul pentru care părtășia este mult mai importantă decât credeți, ea face parte din scopul original al lui Dumnezeu la început. De aceea, să stăm departe, să ne despărțim de părtășie pentru că „am fost rănit, așa că voi sta acasă, voi asculta casete și voi sta singur”, nu a fost în gândirea lui Dumnezeu de la început. Amin. Indiferent de câte ori ai fost călcat pe degetele de la picioare și ai fost rănit în părtășie, nu poți evita părtășia pentru că acesta a fost planul inițial al lui Dumnezeu. El vrea ca fiii Săi, expresiile Lui Însuși, *„să putem avea părtășie unul cu altul, ca o familie a lui Dumnezeu pe pământ. Acesta a fost scopul lui Dumnezeu la început.”* Așa că noi îi exprimăm gândul.

De ce venim împreună? De ce ne întâlnim în casele fraților? De ce avem părtășie în jurul Cuvântului? De ce ne pasă la unul de celălalt? Pentru că aceasta a dorit

Dumnezeu la început. Aceasta Și-a dorit El, așa a vrut El să se exprime, ca o Familie în trup, pe pământ, care exprimă împreună atributele lui Dumnezeu, în părtășie. Aceasta vom avea în acel Oraș, în noul cer și noul pământ. În acel Oraș vor fi toate acele expresii adunate laolaltă. Slava Shekinah a lui Dumnezeu, Inteligența, Intelectul, gândul, iluminarea, va fi peste acel Oraș, iar ei vor fi Acolo; va fi Dumnezeu făcut parte din trupul tangibil, împreună ca o Familie a lui Dumnezeu.

Acesta a fost scopul inițial al lui Dumnezeu. El avea deja în minte un plan și noi știm deja că sfârșitul poveștii este că Dumnezeu Își va împlini scopul pe acest pământ. Dumnezeu este atât de bun! Deci, fiecare parte a acestui lucru vorbește despre ceruri noi și un pământ nou, despre Sămânța genă a lui Dumnezeu, despre, uh, relația dintre cei din afara orașului și cei din oraș, Cartea Vieții Mielului. Totul vorbește despre același lucru, este o continuitate, iar continuitatea Cuvântului lui Dumnezeu este să exprime dorința lui Dumnezeu, care este

să Se exprime sau să Se manifeste pe pământ în trup, ca o Familie care are părtășie împreună. Acesta este scopul lui Dumnezeu de la început. Da, domnule, aceasta a vrut Dumnezeu de la început.

Voi citi din **Epoca bisericii Smirna**, din Cartea epocilor Bisericii. Vreau să citesc o parte din aceasta. El spune:

„Acum, iată că ajungem la o concluzie. Așa cum Dumnezeul cel veșnic, Logosul, S-a manifestat în Fiul, și în Isus a locuit trupește toată plinătatea Dumnezeirii, Cel veșnic, era Tatăl manifestat în trup, iar prin aceasta a câștigat titlul de Fiu. Astfel noi, la rândul nostru veșnici în gândurile Lui, am devenit Sămânța Cuvântului vorbit, mai mulți membri manifestați în trup. Și acele gânduri veșnice care se manifestă acum în trup, suntem fiii lui Dumnezeu, așa cum suntem chemați. Noi nu am devenit Sămânță prin nașterea din nou (Aceasta este foarte important), noi am fost Sămânță, și prin urmare, am fost născuți din nou, pentru că numai cei aleși pot fi născuți din nou. Și pentru că eram Sămânță, putem fi însuflețiți. În cei care nu sunt Sămânță nu este nimic să-i însuflețească.”

Așadar, aceasta nu înseamnă că oamenii aceia sunt pierduți pentru veșnicie și că vor fi condamnați în iad. Înseamnă doar că nu au unul dintre acele atribute ale gândirii lui Dumnezeu sau gena lui Dumnezeu în suflet, însă nu înseamnă că anumitor indivizi nu le va fi acordată mila și mântuirea la judecata de la Tronul alb.

Dar indivizii aceia nu pot fi născuți din nou, deoarece numai cei care au Pecetea lui Dumnezeu, care sunt însămânțați de Dumnezeu, pot fi născuți din nou. Individul care poate fi născut din nou, va merge la prima înviere în răpire, nu în a doua care va apărea la judecată. Acest lucru este explicat clar în Mesaj:

„Țineți aceasta cu grijă în minte! Acum să facem pasul următor. „A răscumpăra” înseamnă „a cumpăra înapoi, a readuce la Proprietarul original.” Prin moartea Lui și prin Sângele vărsat, Dumnezeu i-a cumpărat înapoi pe ai Săi. El a cumpărat înapoi Sămânța Mireasă a Cuvântului vorbit. „Oile Mele aud glasul Meu, Cuvântul, și Mă urmează.” Tu ai fost întotdeauna o oaie; nu ai fost niciodată un porc sau un câine transformat într-o oaie. Aceasta este imposibil pentru că fiecare fel de viață produce același fel, nu există nicio schimbare în specii. Așa cum noi am fost în gândurile lui Dumnezeu și apoi exprimați în trup, trebuia să vină o zi în care l-am auzit Glasul, Cuvântul, (Îmi place aceasta) și auzindu-l Glasul am devenit conștienți că Tatăl nostru ne cheamă și am recunoscut că suntem fiii lui Dumnezeu. Noi am auzit glasul Lui și am strigat așa cum a făcut fiul rătăcitor: „Oh, salvează-mă, Tată! Mă întorc la Tine.”

Ascultați, acum fratele Branham spune: *„Când ajungi la mântuire, când auzi Cuvântul și ajungi la nașterea din nou, este o restabilire a relației tale cu Tatăl tău și spui: „Tată, mă întorc!” Spui: „Tată, mă întorc la Tine.”* Amin. Ceea ce este etichetat de atâtea ori ca fiind mântuit sub o idee denominațională, înseamnă să transformăm un copil într-un vultur, să transformăm un câine sau o capră într-o oaie, dar nu aceasta ne învață profetul lui Dumnezeu și nu aceasta spun Scripturile (Amin), pentru că Isus a venit să caute și să salveze ce era pierdut, a venit pentru oile pe care l-a dat Tatăl Său, a venit pentru cei care nu știau că sunt oi, dar El știa că sunt oi. Erau oi și El nu a venit pentru toată lumea, ci doar pentru ai Lui, care erau în lume. În ordine.

Acum o să spun niște lucruri care par dure, dar dacă ați fi răbdători cu mine pentru un minut, vă veți da seama că Dumnezeu, întregul scop al mântuirii a fost ca Dumnezeu să-i răscumpere pe ai Săi, pe ai Lui, pe ai Lui înapoi în Sine, ai Lui, propriul Său gând. Care sunt gândurile Lui? Nu este ceva secundar pentru El, Cuvântul lui Dumnezeu nu este ceva secundar lui Dumnezeu, este Dumnezeu, este gândul lui Dumnezeu care este, ce? Dumnezeu. Când era singur și nu a fost făcut nimic din ceea ce a fost făcut, El era Dumnezeu singur cu gândurile Sale. Și gândul pe care l-a exprimat El, a fost Cuvântul; și acel Cuvânt a fost Dumnezeu, era Dumnezeu exprimat într-un altul.

El S-a coborât pentru scopul pe care l-a avut în fiecare epocă și a început să Se manifeste, dar când acel Cuvânt cobora, Dumnezeu știa înainte de întemeierea lumii unde va fi o cădere, pentru că Isus Hristos este Mielul înjunghiat înainte de întemeierea lumii. Lumea era în mintea lui Dumnezeu, El știa că va exista un plan de mântuire, știa că va exista o cădere care avea nevoie de răscumpărare, care avea nevoie de un Miel ucis și că va exista răscumpărare, dar planul lui Dumnezeu de răscumpărare, o, nu știu cum să spun aceasta. Planul de mântuire al lui Dumnezeu a fost să Se răscumpere pe Sine Însuși, ceea ce va veni în această stare căzută.

Deci răscumpărarea este pentru sămânță, nu pentru cei ce nu sunt sămânță, dar nu înseamnă că cei ce nu sunt sămânță nu beneficiază de răscumpărare; cei care nu sunt sămânță pot beneficia de răscumpărare, dar răscumpărarea nu este neapărat pentru ei, răscumpărarea este pentru Sămânță, pentru că El Se răscumpără pe El Însuși, Îi cumpără pe ai Lui. În ordine. Deci, cei ce nu sunt sămânța poate fi un binefăcător pentru că, atunci când a venit Hristos și Și-a vărsat sângele, El a răscumpărat toată creația, a răscumpărat pământul, a cumpărat totul; a cumpărat fiecare trup care a fost făcut din pământ, pe toți cei care au trăit pe pământ; El a cumpărat toată creația. Și pentru că a cumpărat toată creația, acum are dreptul asupra întregii creații, poate face ce vrea cu ceea ce este a Lui, așa că atunci când vine la judecata de la tronul alb, El este Cel care a plătit prețul, Sângele Său este prețul de cumpărare pentru toată creația.

Dumnezeu a trimis acel Sânge, a creat Sângele și L-a trimis să Se verse pentru sămânța Lui care a venit într-o stare căzută. El i-a răscumpărat pe ai Lui, dar nu putea să-și răscumpere perla de mare preț decât dacă a cumpărat câmpul. De ce a cumpărat câmpul? Pentru comoara ascunsă în câmp. Deci, a trebuit să cumpere câmpul; dar a cumpărat câmpul pentru a obține comoara ascunsă în câmp. Dacă nu era nicio comoară ascunsă pe câmp, de ce ar fi cumpărat câmpul? El a cumpărat câmpul pentru că a vrut comoara ascunsă acolo. Amin.

Dar acum, pentru că deține câmpul, poate să facă orice dorește cu câmpul, așa că atunci când vine la judecata de la Tronul alb, în calitate de Proprietar al tuturor, poate face judecata pe care o alege și poate avea milă de cine vrea, pentru că Sângele Lui a plătit deja pentru aceasta. Amin. Sângele lui a plătit deja, amin, pentru acest individ; și acest individ a fost răscumpărat, dar nu a fost centrul răscumpărării. Mântuirea a fost pentru cei aleși, așa că la judecata de la Tronul alb, nu toți cei care sunt plătiți vor merge în Viața veșnică. El deține totul, dar unii din

cauza felului în care au tratat Viața atunci când au intrat în contact cu Ea, vor fi refuzați, nu vor intra în Viața veșnică, ci vor merge în Iazul de foc. Sunt și aceia ale căror nume nu au fost niciodată în Carte, dar în Iazul de foc sunt și cei ale căror nume au fost pe Carte, dar au luptat împotriva Cuvântului adevărat. Ei vor merge în Iazul de foc. Amin. Dar cei care au făcut o lucrare, au fost un sprijin, un ajutor, care au făcut ce au putut cu ceea ce au avut, care au rămas fideli unei părți pe care au avut-o și au fost un ajutor în slujire și susținând, ajutând sau făcând bine Cuvântului lui Dumnezeu, aleșilor lui Dumnezeu, în acea zi, Isus Hristos le va da intrarea în Viața veșnică. De ce? Pentru că îi deține și Sângele Lui a plătit deja pentru ei. Dar nu acesta a fost scopul Lui, scopul Sângelui vărsat a fost să-i aducă înapoi la Sine pe aleși, așa că pentru mine este uimitor. Pentru mine, învățătura fratelui Branham despre Cartea Vieții și a mântuirii este mult mai bună decât orice am auzit vreodată în învățătura creștină, oriunde și oricând, pentru că în învățătura creștină peste tot, oriunde, trebuie să ai o anumită mărturie, trebuie să ai un anumit stil de viață, trebuie să spui anumite cuvinte sau să mergi la o anumită biserică și să ții un anumit set de credințe. Dacă faci aceasta, atunci poți fi mântuit și poți fi în cerurile noi și pământul nou, dar fratele Branham arată Însăși natura lui Dumnezeu, pe care o vezi în toată Biblia, și spune că există cei care nu fac parte din Dumnezeu, dar vor primi intrare în Împărăția lui Dumnezeu pentru ceea ce au făcut cu Cuvântul în timp ce Cuvântul Se mișca în jos.

Cuvântul este Viață! Cuvântul are Viață! Cuvântul este Viața, așa că, atunci când intrăm în contact cu Cuvântul, intrăm în contact cu Viața. De aceea judecata de la Tronul alb, este doar o repetare a ceea ce s-a întâmplat pe pământ, pentru că la judecata de la Tronul alb, vii și stai în fața Cuvântului din nou; pentru că în timp ce călătoreai pe pământ, la un moment dat, ai avut contact cu Cuvântul, ai stat înaintea Cuvântului și atunci ai avut ocazia să-L slujești și tu. Ți-ar plăcea și ai putea chiar.....dacă ai avut doar o pepită dar ai făcut ce ai putut cu Cuvântul acesta. Așa ai reacționat la întâlnirea cu Viața, așa ai tratat Viața sau ai interacționat cu Viața.

Dacă însă ai urât acea manifestare a Cuvântului și ai făcut răul; dacă ai încercat să-L oprești, ai vorbit rău împotriva Lui sau L-ai hulit, tu ți-ai arătat atitudinea față de Viață. Iar când vei veni la judecata de la Tronul alb și vei sta din nou în fața Cuvântului care este Hristos, a Miresei și a tuturor aleșilor răscumparați de pe tron, ești din nou în picioare în fața Vieții, și ceea ce ai făcut cu Viața pe pământ, va determina dacă intri la Viață sau nu. De aceea am spus că judecata de la Tronul

alb este doar o repetare, căci vei veni să înfrunți Viața din nou; dar te-ai confruntat deja cu Viața în călătoria pământească.

Astfel, acest Mesaj pe care vi-l spun este perfect, este Viața, este Cuvântul, Hristos. Am mai spus și repet, că fiecare învățătură pe care ne-a restaurat-o fratele Branham, conține însăși natura lui Dumnezeu în ea. Nu a fost o învățătură izolată, doar o învățătură despre Dumnezeu, doar o învățătură despre botezul în apă sau despre Cartea Vieții; și nu le poți lua ca învățături izolate de restul Bibliei și să spui: „Aceasta este interesantă. Wow!” Ea conține în sine însăși natura lui Dumnezeu, a Bibliei.

Când intrăm în dezbateri doctrinale și oamenii vor să dezbateți învățătura cutare și învățătura cutare; știți că oamenii confesionali vor să dezbateți doctrina, dar învățăturile din cadrul Mesajului nu se dezbate pentru că Mesajul nu ne-a fost dat ca motiv pentru dezbateri sau ca să ne facem dreptate, ci Mesajul ne-a fost dat ca să ne restabilească înțelegerea, pentru a ne alinia gândul cu Gândul lui Dumnezeu așa încât, să putem exprima însăși natura lui Dumnezeu.

Așadar, atunci când intrăm în dezbateri doctrinale, ne-am scos instantaneu din natura lui Dumnezeu pentru că Dumnezeu nu dezbate Cuvântul Său, nu argumentează și nu se frământă. Dumnezeu nu folosește apologetica (sistem de apărare a unei idei teologice, de multe ori neîntemeiat), ci El doar Își spune Cuvântul și merge mai departe. Ești pentru, sau ești contra? Cine nu este pentru?

Învățătura restaurată de fratele Branham pentru a ne da învățătura corectă despre Cuvânt, când El a restaurat Cuvântul sau când Dumnezeu l-a restaurat prin vasul celui de-al șaptelea înger, a făcut-o de la Geneza la Apocalipsa pentru că Cuvântul merge de la Geneza la Apocalipsa. Cuvântul conține Gândul iar Gândul conține caracterul.

Acum aș vrea să termin citatul:

„...ai fost întotdeauna o oaie. Tu nu ai fost niciodată un porc sau un câine transformat într-o oaie, ceea ce este imposibil. Orice fel de viață produce același fel de viață, nu există nici o schimbare de specie. Noi am fost în Gândul lui Dumnezeu, apoi am fost exprimați în trup de carne și a trebuit să vină o zi când am auzit Glasul Cuvântului, și când am auzit acel Glas, am devenit conștienți că Tatăl nostru ne cheamă și că suntem fiii lui Dumnezeu.”

Am citit aceasta, dar o voi citi din nou: „I-am auzit Glasul și am strigat așa cum a strigat fiul risipitor: „Tată, mă întorc la Tine.” Așa că Glasul pe care L-am auzit, este Glasul Cuvântului din această zi, și aceasta ar trebui să ne facă să înțelegem de unde venim, unde suntem și că trebuie să ne întoarcem înapoi la Tatăl nostru. Cuvântul pentru această zi pe care-l auzim, învățătura corectă, ne arată că nu putem fi altceva decât fiii Tatălui care așteaptă să fie înfiați. Nu suntem cineva care speră să vină în casa altcuiva ca să fie adoptat, dar într-un înțeles modern al adopției.

Învățătura corectă din Biblie ne învață că atunci când auzim Cuvântul, auzim Glasul Tatălui, așa ne cheamă Tatăl nostru; iar noi, asemenea fiului risipitor, alegăm înapoi și spunem: „Tată, mă întorc la Tine!” Nu doar, „vin la Tine,” aceasta este corect, dar trebuie să vă amintiți: „Mă întorc la Tine, Doamne, de unde am venit. Mă întorc la Tine!” Laudă lui Dumnezeu! Înțelegeți?

Învățătura corectă a Bibliei schimbă întregul concept și mentalitatea și elimină gândirea denominațională, deoarece gândirea denominațională te va face să te întrebi mereu dacă ești sau nu ești un fiu.

„Dacă voi pierde calitatea de fiu, sper să fiu acceptat în casa aceasta pentru că acesta este tatăl potrivit. M-am născut dintr-un tată greșit și sper să-l fac să-mi promită că va fi tatăl meu. Apoi, dacă fac ceva greșit, poate va trebui să mă întorc la tatăl meu original, sau să fiu dat afară din casa tatălui.” Dar învățătura corectă a Bibliei, te face să fii cât se poate de sigur că atunci când auzi Cuvântul și îți se descoperă, te cheamă Tatăl tău, iar Ceva din interiorul tău răspunde la acel Cuvânt. Acesta este indiciul că ai venit din aceeași Sursă din care a venit Cuvântul și că Tatăl tău te cheamă.

De ce te-ar chema Tatăl tău? De ce s-ar juca Dumnezeu cu cineva care nu este copilul Său? Când începe să-ți descopere Cuvântul și auzi Cuvântul pentru ziua ta, în interiorul tău se declanșează Ceva, vezi că ai găsit piesa potrivită și atunci alergi înapoi și spui: „Tată, mă întorc la Tine!” Îți dai seama că această chemare, strigătul de vultur, acest Mesaj a trezit acea parte din tine care a venit de la început de la Dumnezeu. Și când acea parte se mișcă sub botezul Duhului Sfânt, vine Viața, și atunci spui: „Recunosc cine este Tatăl meu. Nu sunt și nu am fost niciodată un pui de găină care speră să devină vultur, ci întotdeauna, de la naștere, am fost vultur; doar că am fost blocat într-o gândire greșită, am fost legat de pământ crezând că sunt un pui de găină. Dar când am auzit strigătul vulturului, mi-am dat seama că

nu am fost niciodată o capră, ci întotdeauna am fost oaie, iar acum pot spune: „Tată, mă întorc la Tine!” Când înțelegem corect acest concept, nu mai suntem într-o zi afară și în ziua următoare înăuntru; într-o zi afară și în ziua următoare înăuntru.

„Dacă voi fi suficient de bun, voi fi acceptat.” Oh, aruncă afară toate acestea și recunoaște: „Da, El a venit să mă caute. Tatăl meu a venit să mă cheme. Marele Vultur a zburat peste curtea găinilor unde mă aflam, ca să mă cheme înapoi de unde aparțin.” Acum, ca oaie mă comport rău, sunt o oaie cu un comportament rău, dar nu sunt capră. Sunt o oaie care aleargă cu caprele, dar tot oaie sunt. Dacă sunt un vultur care se întoarce în curtea găinilor și scurmă în gunoiul de grajd, tot vultur sunt, nu sunt un pui de găină. De câte ori fac greșeli și furtuna vieții mă aruncă înapoi la pământ, indiferent ce se întâmplă, nu îmi voi schimba niciodată specia. Niciodată nu m-am schimbat, ci sunt ceea ce am fost întotdeauna.

Dacă sunt un fiu al lui Dumnezeu, eu nu am devenit un fiu al lui Dumnezeu, ci am renăscut pentru că am fost o Sămânță; nu am devenit Sămânță prin renaștere, ci am renăscut pentru că am fost Sămânță. Laudă lui Dumnezeu!

Să citim din Romani 8. Acest Mesaj ne-a fost dat, nu pentru a aduce nesiguranță, nu ca să ne întrebăm cine suntem sau dacă sunt cu adevărat unul dintre ei sau dacă am putea fi Mireasă; nu acesta este scopul Mesajului. Dacă aceasta este ceea ce ne face Mesajul, trebuie să ne întoarcem și să verificăm încă odată ce fel de Mesaj am auzit și care este descoperirea noastră. Romani 8.29-31:

„Căci pe aceia, pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi-născut dintre mai mulți frați.

Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit .

Deci, ce vom zice noi în fața tuturor acestor lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine este împotriva noastră?”

„Sper să ajung la proslăvirea mea. Sper să reușesc să intru în răpire. Sper să pot rezista. Sper să nu mă îndepărtez și voi reuși să ascult.” Aceasta este o descoperire greșită. El m-a proslăvit deja când eram în gândurile Lui. Eu știu că

acesta este Gândul Lui, dar vreau să fiu proslăvit cu adevărat. Gândurile Lui sunt veșnice și reale, sunt realitatea reală. Aceasta este reflectarea, este umbra a ceea ce este real, și dacă am fost glorificat real iar acum mă aflu în umbră și nu arăt proslăvit, nu are importanță, deoarece eu trebuie să mă întorc la ceea ce este real, pentru că în realitate, eu sunt deja proslăvit.

Aici, eu sunt căzut într-un cort al timpului, așa că pot manifesta ceea ce s-a întâmplat deja în mintea lui Dumnezeu. Astfel, eu mă mișc într-un act ca și cum nu aș fi încă proslăvit ca să pot juca drama și pentru ca Dumnezeu să aibă o manifestare și să poată finaliza toate lucrurile pe care a vrut să le facă pentru a Se exprima în timp. El Se exprimă în Creație, așa că acționăm ca și cum nu am fi proslăviți încă, dar știind că deja suntem proslăviți. Oh, ceea ce ne trebuie este descoperirea, prietenii. Mai mult decât orice, avem nevoie de descoperire.

Cum să o ratezi când deja este în mintea lui Dumnezeu? Când El a văzut deja totul? S-a terminat! Este o lucrare terminată. Este o lucrare care nu se poate schimba pentru că El a terminat-o, El a pecetluit-o. Și când a desigilat-o, nu a existat nici o schimbare în Cartea Vieții Mielului pentru Sămânța aleasă, înregistrată pentru Viața Veșnică. El nu a schimbat nimic pentru că totul era deja acolo; și dacă era deja acolo, pentru mine s-a terminat. Dar noi suntem astăzi în timp manifestând ceea ce a fost încheiat deja. Amin.

În **Epoca Bisericii Sardes** din Cartea **Epocile Bisericii**, profetul spune:

„Atunci, înregistrarea despre această plantă de grâu al cărei scop este să reproducă sămânța originală în formă multiplicată, este Cuvântul. Repet: istoria sau evidența acestei plante de grâu, este Cartea Vieții; o parte din Cartea Vieții, este înregistrarea Vieții Veșnice. Toată Viața este o secțiune din Cartea Vieții.”

Profetul spune despre Cartea Vieții că este o înregistrare a plantei de grâu, și în planta de grâu a fost tot ce era necesar pentru a aduce Viața, pentru a aduce Sămânța originală înapoi la forma ei originală, dar multiplicată. Astfel, în acel proces, tot ce a ajutat la acel proces și tot ce s-a mișcat prin fiecare etapă a călătoriei, a fost înregistrat în Cartea Vieții, de aceea există o înregistrare a Vieții Veșnice, Viața acelei Semințe pe măsură ce se mișcă până la capăt.

Fratele Branham numește înregistrarea Vieții Veșnice, „O secțiune din Cartea Vieții.” El se referă de multe ori la ea ca fiind Cartea Vieții Mielului, așa că acum știm că întreaga Carte, este Cartea Vieții Mielului, dar ca să ne explice acest lucru,

de cele mai multe ori, fratele Branham a numit întreaga Carte, Cartea Vieții, sau Evidența secțiunii, sau înregistrarea Vieții Veșnice. Zoe, Viața, el numește aceasta, Cartea Vieții Mielului. Dar în Cartea Epocile Bisericii, el spune că o parte din Cartea Vieții, este înregistrarea Vieții Veșnice, o secțiune a Cărții Vieții.

În mesajul **Semnul**, profetul spune:

„Orice înțelept grec știe că cuvântul „Viață Veșnică,” provine din cuvântul „Zoe.” Zoe înseamnă propria Viață a lui Dumnezeu. Aceasta este singura cale ca să ai Viață; există o singură formă de Viață Veșnică și aceasta este propria Viață a lui Dumnezeu în tine. Atunci ai Viață Veșnică pentru că El este Singurul care există Veșnic iar noi suntem atributele gândurilor Sale de dinainte de întemeierea lumii sau înainte de a exista orice altceva. Toate acestea sunt doar gândurile Lui iar noi suntem manifestarea gândurilor Lui despre ceea ce...”

Ați înțeles? Vreau să citesc încă odată: „...și noi suntem atributele gândurilor Lui,” atributele Cuvântului gândurilor Sale. Când acel Cuvânt este exprimat în această zi și manifestă ceea ce este, acela este Hristos.

De aceea, ei au putut să-l întrebe: „Frate Branham, tu ai putea fi Hristos sau ceva de felul acesta?” El nu s-a simțit deloc confortabil când a citit această întrebare, pentru că ei credeau că el este Isus Hristos. Fratele Branham a spus:

„Să mă faceți persoana lui Isus Hristos, înseamnă să mă faceți Antihrist. Dar să spui că Hristos este în mine și lucrează acum prin mine, acesta este adevărul. Astfel, dacă mă faceți Persoana acelei Vieți depline, Cuvântul deplin, este greșit. Dar dacă mă faceți locuința unei părți din acea Viață, a unei părți din acel Cuvânt, aceasta este adevărat, este Hristos.”

Așadar, dacă Acesta este Hristos, este greșit să-l numești Antihrist. Fratele Branham a spus:

„Vedeți cât este de aproape? Este o diferență doar de tăișul unui brici să spui că orice individ este viața deplină a lui Isus Hristos. Este greșit. Este Antihrist. Dar să spui că o parte din Viața lui Isus Hristos, și o parte din Cuvântul care a fost în El când a mers la Calvar este în mine, acesta este adevărul. Este Hristos.”

Deci, nu poți respinge o idee și să mergi mult așa, căci fratele Branham spune:

„Când respingi o idee care este Adevărul, nu este ca și cum acest lucru ar fi greșit,

ci este greșit.” Așa este corect. Așadar, trebuie să fii atent cum procedezi cu acel lucru.

În mesajul **Cine este acest Melhisedec?**, fratele Branham spune:

„O dovedește că a fost întotdeauna corect. Dumnezeu dovedește că este adevărat. Este atât de clar! Cel predestinat, este singurul luat în considerare pentru mântuire. Ați înțeles aceasta? Lăsați-mă să o spun din nou: „Predestinarea este singura luată în considerare în răscumpărare. Oamenii au putut să creadă că sunt răscumpești, dar adevărații răscumpești, sunt cei rânduiți mai dinainte, deoarece cuvântul „a răscumpești,” înseamnă, „a aduce înapoi.” Este adevărat. Răscumpeșirea este aducerea înapoi a ceva ce a fost pierdut la locul lui inițial. Aleluia! Deci, numai cei predestinați vor fi aduși înapoi pentru că ceilalți nu au venit de acolo. Vă aduce înapoi ca să fiți veșnic cu El în Viața Veșnică pentru că ați avut gândul despre ceea ce sunteți.

El a vrut să stau la amvon, iar tu să stai pe scaun în seara aceasta, și atunci slujim scopului Său veșnic. El a venit doar pentru cel plecat de Acasă pe pământ, pentru a sluji scopului Său. În ordine. Apoi, când ai terminat, ești adus înapoi într-o stare proslăvită, ești matur și adus înapoi.”

Așadar, cel care vine din cer...mă întreb, cine sunt cei care vin din cer? Isus Hristos, iar eu fac parte din acea manifestare, sunt parte din acea manifestare a Fiului.

Când Dumnezeu Și-a creat primul fiu pe pământ, pe Adam, l-a pus într-un trup. Adam era fiul lui Dumnezeu, și o parte din acel fiu, a fost femeia, așa că atunci când Dumnezeu S-a împărțit în Adam, el era o parte din Viața lui Dumnezeu, apoi Dumnezeu a adus-o în trup, în care era și femeia, așa că atunci când Adam s-a exprimat pe pământ, femeia făcea parte din el. Corect. Apoi, ea a intrat într-o altă expresie, sau mai bine zis, Adam a avut și o altă expresie, femeia, dar a fost tot Adam într-o altă expresie a lui.

De aceea, când privim la Isus Hristos, dacă ești Mireasa lui Isus Hristos, când Hristos a ieșit din mintea lui Dumnezeu ca Logos, trebuia să fii inclus în El. Când El a venit în trup pe pământ, trebuia să fii inclus în El; când a fost răstignit pe Calvar pentru a plăti prețul pentru păcatul lumii, trebuia să fii inclus în El deoarece El a fost măsura completă a Cuvântului.

Astfel, dacă fac parte din acea măsură completă a Cuvântului, dacă sunt o parte a aceluși Cuvânt, trebuie să fiu inclus oriunde a fost plinătatea. Atunci când plinătatea era în mintea lui Dumnezeu, trebuia să fiu în mintea lui Dumnezeu, iar când plinătatea s-a mutat în Logos, Stâlpul de foc, trebuia să fiu în Stâlpul de foc. Când plinătatea s-a mutat în trup, trebuia să fiu în trupul acela.

Atunci când din acel Logos coboară un sunet și devine viața lui Moise, Moise exprimă o parte din Logos, Cuvântul, o parte din acel Gând, un atribut veșnic al lui Dumnezeu. Și așa cum Moise îl exprima în zilele lui, acea expresie era Hristos pentru că partea lui Dumnezeu care era în Moise și partea lui Dumnezeu care este în mine, suntem împreună în Gândul lui Dumnezeu, și împreună suntem în Logos. Atunci când orice parte din Logos vine jos și se exprimă pe pământ, sunt și eu acolo.

Acum, partea care urmează să fiu eu, s-ar putea să nu fi fost în acel trup de carne, dar există o legătură genă spirituală între toate atributele pentru că toate atributele poartă acel ADN al Tatălui lor, astfel încât în fiecare celulă din corpul tău, se află un fir întreg de ADN care se potrivește cu orice altă catenă care se află în fiecare altă celulă din corpul tău. Dar când acea celulă din corpul tău lucrează în locul unde este plasată, determină o parte a aceluși ADN, o exprimă. Astfel, dacă acea celulă se întâmplă să fie într-un fir de păr, există doar o mică parte din acel ADN complet, care trebuie exprimată. Acea este porțiunea de informații care creează mai mult păr. Așa că, în fiecare zi, acea celulă mică din păr, citește ADN-ul, dar citește doar o mică parte, partea ei, porțiunea ei pe care trebuie să o manifeste acea celulă în acea zi.

Ceva s-a întâmplat cu celulele mele din păr pentru că au murit. Este la fel ca atunci când ești copil și crești.

Există ceva care comandă ca celulele din oasele corpului să crească, să crească, să crească, să crească, dar la un moment dat, nu mai citește porțiunea de creștere din ADN pentru că timpul creșterii s-a încheiat, a exprimat ceea ce trebuia să exprime. Dar informația, întregul fir ADN care se află în celula osoasă, este același ADN care se află în celula foliculului de păr; ele sunt în același corp, sunt parte al aceluși ADN, deci sunt legate genetic pentru că toate au același cod genetic ADN în fiecare celulă din corp.

Așa este și Trupul lui Hristos, așa că atunci când firul de păr crește, trebuie să

exprime o parte din viața ta. Dar ce este un firul meu de păr? Sunt eu. Ce exprimă un fir de păr? Mă exprimă pe mine.

Vreau să spun că toate celulele, de exemplu celulele pielii produc celule de piele. Ele produc mai multă piele și nu fac ceea ce fac celulele de păr, dar au același ADN ca și celulele din firul de păr, deoarece aparțin aceleași persoane. Ele fac piele dar toate mă exprimă pe mine: celulele pielii mă manifestă pe mine, firele de păr mă manifestă pe mine; totul mă manifestă pe mine. Unde sunt celulele pielii mele, pielea mea, sunt eu; firele de păr pe care le am, sunt eu, mă exprimă pe mine. Toate sunt legate genetic și au aceeași informație exactă sau Cuvânt care le leagă pe toate împreună pentru că există un singur Cuvânt care ne leagă pe toți. Același Cuvânt mă face diferit de tine în trup de carne și acesta este ADN-ul meu, acesta este Cuvântul care mă face și fiecare parte din mine are același Cuvânt. Oh, sper că acest lucru are sens.

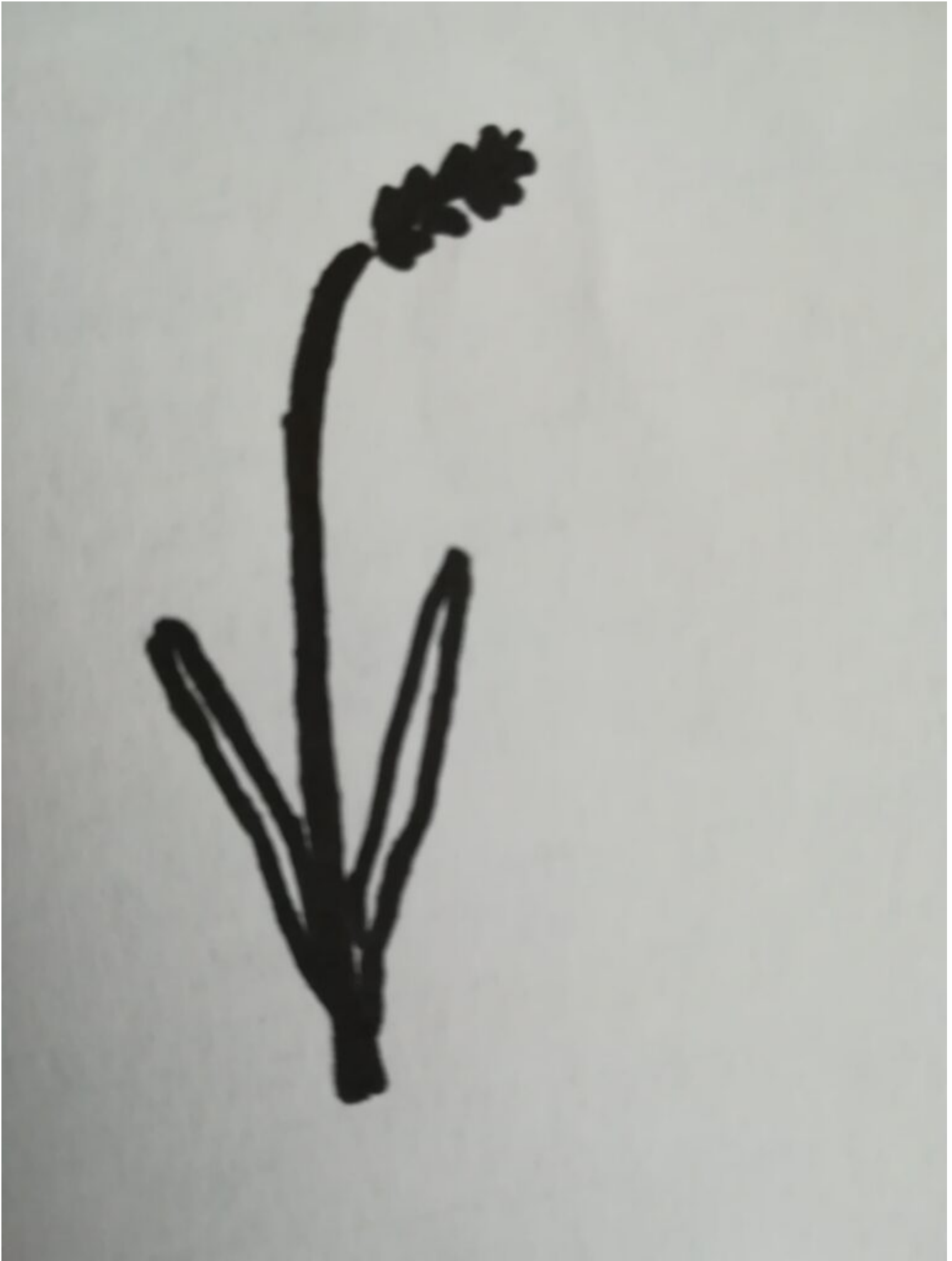
De aceea fratele Branham a putut spune: „*A fost Hristos în Moise.*” Și a mai spus: „*Când au trecut Marea Roșie, am fost acolo.*” Nu am fost acolo în acest trup fizic, cu acești ochi, cu aceste mâini, cu acest cort pământesc, ci am fost legat genetic de ADN, ca o Sămânță genă a lui Dumnezeu. Provin din același loc, din același material, fac parte din același Cuvânt, așa că atunci când au traversat Marea Roșie, am traversat-o și eu.

Ascultați, când degetul meu apasă butonul de la lift, tot trupul meu apasă pe buton. Eu nu mi-am scos degetele de la picioare din pantofi ca să apăs pe buton cu ele, dar când degetul de la mână a apăsă butonul, l-a apăsă tot trupul și tot trupul meu a urcat cu liftul la următorul etaj.

Aceasta este Viața lui Dumnezeu care coboară prin manifestări în fiecare epocă și care este Hristos. Sper că o să pot ajunge la ceea ce vreau.

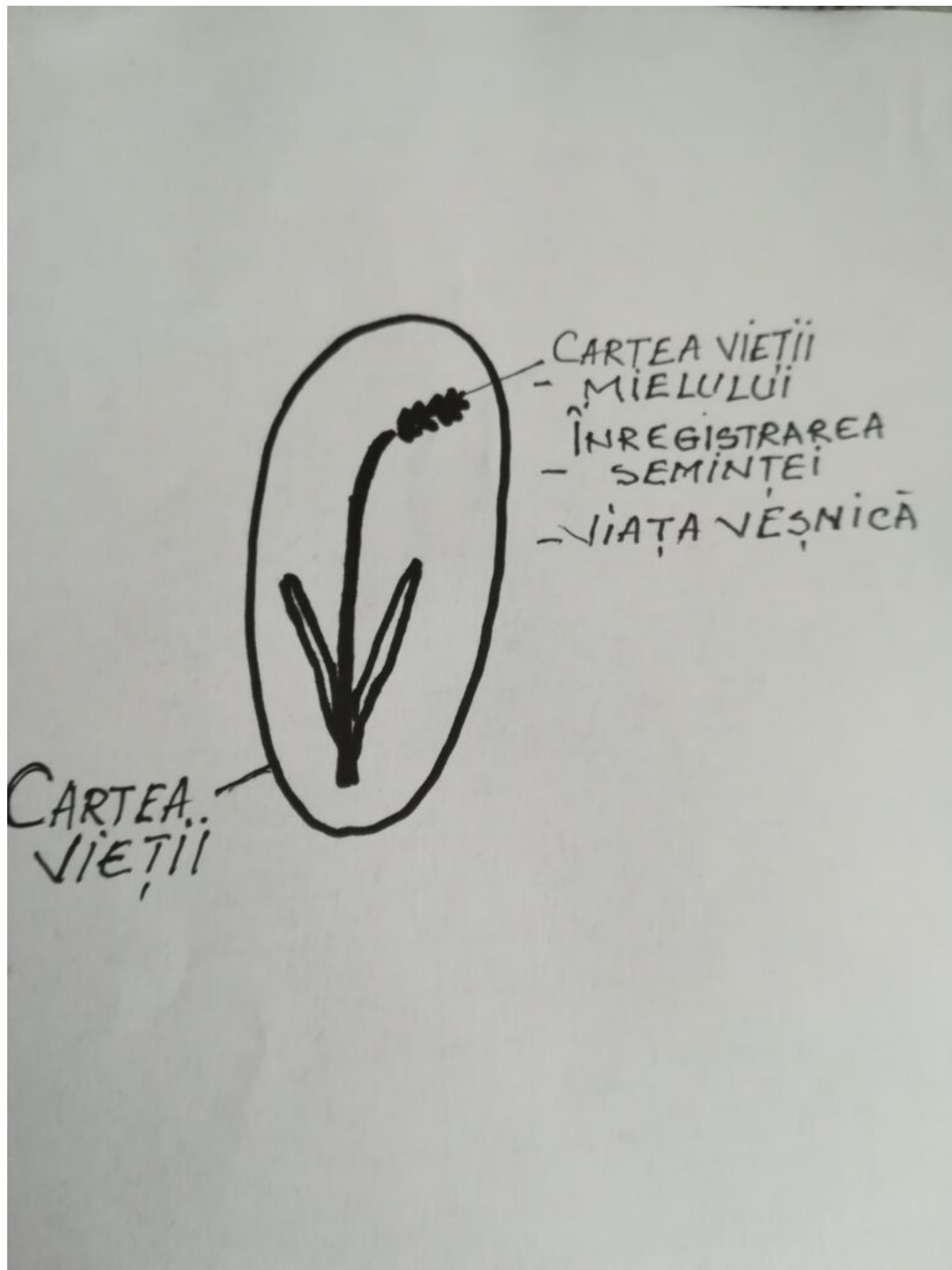
Oh, Doamne, este atât de bine! Este ca și cum nu se termină niciodată, ci continuă să meargă mai adânc în straturi peste straturi, peste straturi. Ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul sfârșitului este că El a îndepărtat straturile de confuzie, astfel încât să putem vedea realitatea, așa că vreau să mă întorc la ceea ce ne spune fratele Branham despre planta de grâu.

În procesul de creștere al grâului, avem: frunze, tulpina iar la sfârșit avem un spic în care este un înveliș de coji iar toate semințele care vor fi în spic provin din aceeași sămânță.

dav

Toate semințele din spic poartă în ele același ADN al seminței, toate sunt o expresie a unei singure semințe, așa că fratele Branham ne spune că, Cartea Vieții, întreaga Carte a Vieții, când te uiți la ea, este întreaga plantă.

dav

Dar el arăta spre micuța sămânță din vârf și spunea că aceasta este înregistrarea Vieții Veșnice, și o numește Cartea Vieții Mielului. O numește și înregistrarea Seminței și în multe alte feluri. Ce începe să ne spună? Despre Cartea Vieții. Acum

nu vom vorbi despre epoci individuale. Când trece la această descriere, nu vorbește despre epoca lui Luther special, sau despre epoca lui Wesley, ci vorbește despre conceptul unei imagini întregi, despre imaginea unei plante de grâu. În această Carte a Vieții, permiteți-mi să notez aici:

În această Carte a Vieții, toate perioadele au fost necesare pentru ca planta să ajungă la capăt. Astfel, trebuia să crească frunzele, tulpina, apoi era nevoie de fotosinteză pentru ca planta să primească hrană și să crească; era nevoie de toate acestea, dar scopul era întoarcerea la sămânță. Așadar, toate acestea funcționau împreună în armonie pentru a se realiza Planul Seminței originale, ca să crească, să rodească și să fie însămânțată din nou.

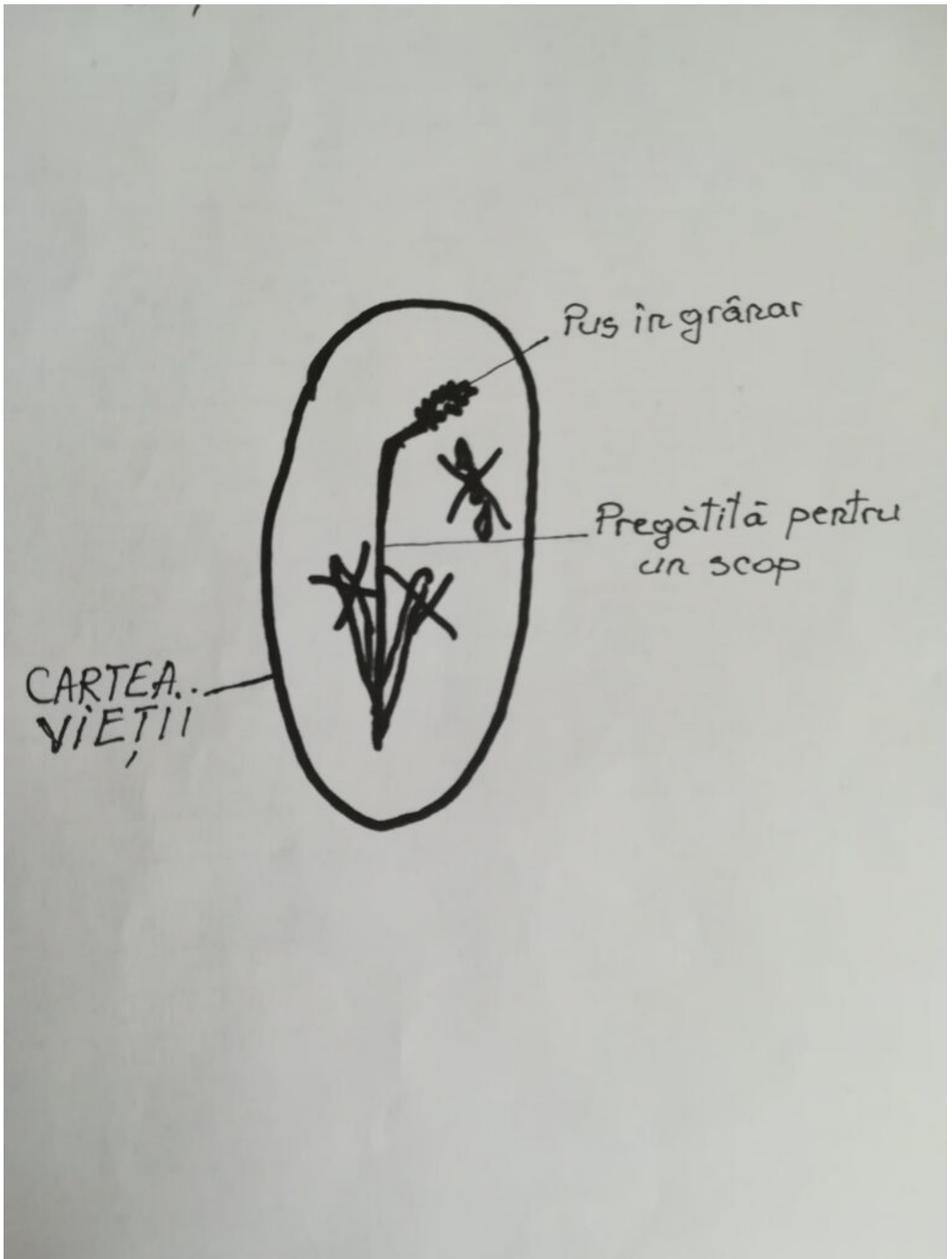
dav

Când se ajunge la timpul recoltării, frunzele încep să cadă și se pierd, apoi pleava se îndepărtează de sămânță și pe măsură ce se îndepărtează, începe să respingă sămânța, începe să se separe de sămânță, și pentru că respinge sămânța, este

respinsă de la Viață. A făcut parte din Cartea Vieții pentru că a ajutat sămânța să ajungă la maturitate, dar pentru că la un moment dat, a respins Viața seminței, a fost respinsă de la Viață.

Revenind la frunze, știți că ele se usucă și cad. Ce fac atunci când cad? Resping Viața. Dar tulpina, începând de jos și până la recoltare, continuă să țină sămânța sus; ea nu se îndepărtează niciodată de sămânță, nu o respinge niciodată, ci o ține acolo sus, astfel încât, sămânța să ajungă la maturitate.

Dar tulpina nu este sămânța. Țineți minte că nu vorbim despre fiecare perioadă, pentru că fiecare perioadă a avut viața adevărată la timpul ei, pe măsură ce planta creștea; eu vorbesc despre imaginea de ansamblu. Priviți planta de grâu în ansamblu. Iar partea care a fost folosită pentru a ajuta sămânța să crească, atunci când vine timpul recoltării, începe să se usuce, devine pleavă și se separă de sămânță, respinge Viața. Pe măsură ce coaja, pleava începe să se deschidă, și să se deschidă, respinge sămânța, dar tulpina continuă încă să susțină sămânța sus, astfel încât să rămână în prezența soarelui ca să se coacă și să ajungă la recoltare. La timpul recoltării, va veni marea combină care va duce sămânța în grânar.

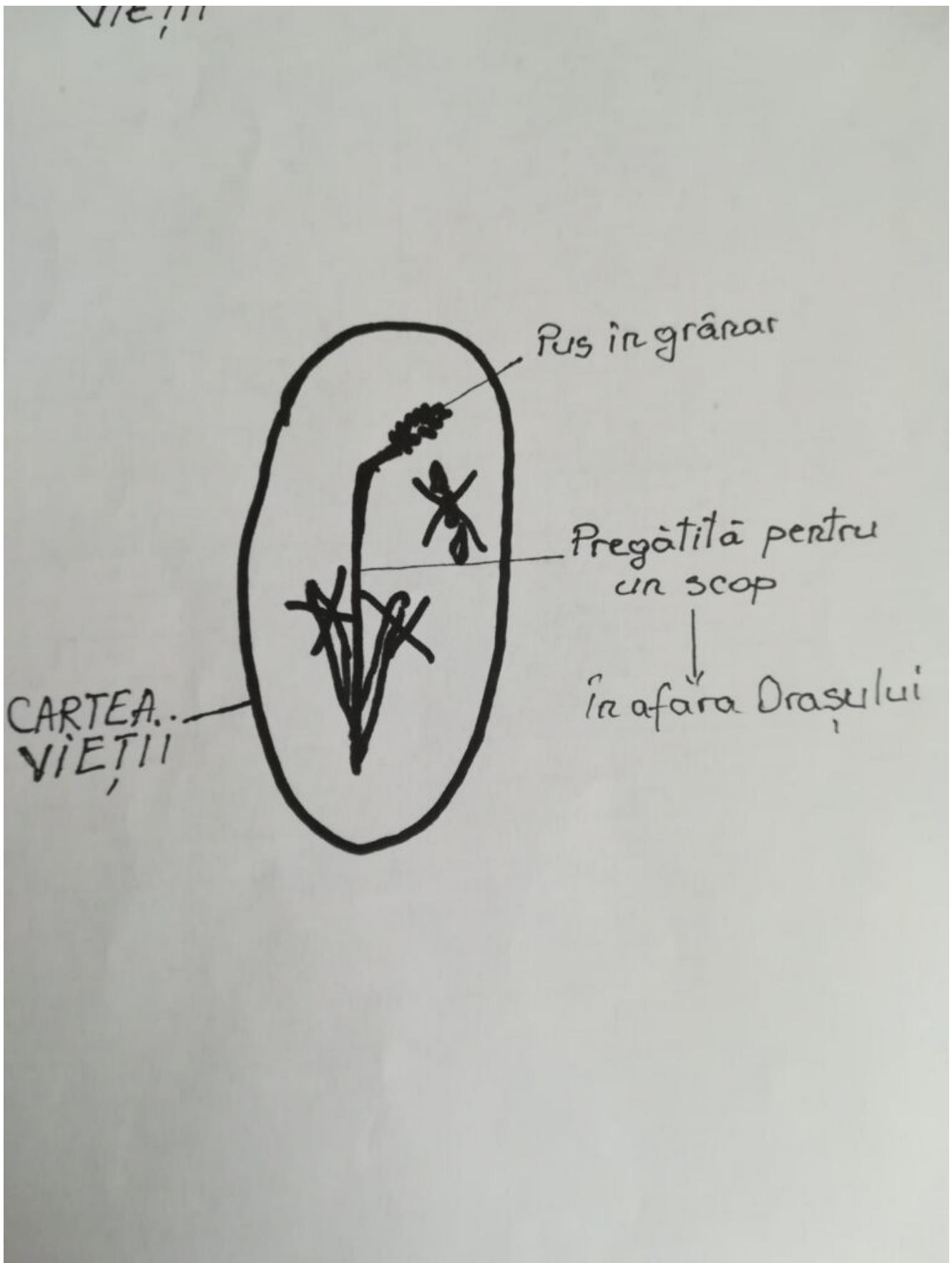
dav

Fratele Branham a spus că după recoltare, va fi o porțiune pusă deoparte pentru un alt scop, iar restul va fi ars. În ordine.

Când privim la acest scop, vedem că pe fermier îl interesează sămânța, ea este motivul pentru care planta a trecut prin întregul proces de creștere. Dar Dumnezeu știa în gândul Său, înainte de întemeierea lumii, că a pus ajutoare care să susțină Sămânța, așa cum au fost cei trei prieteni ai lui Avraam care s-au aliat cu el și l-au ajutat să-l elibereze pe Lot. (Geneza 14.13 și 24.) Dumnezeu i-a ridicat ca să ajute Sămânța, să-l ajute pe Avraam să pună lucrurile la loc pentru ca Planul Lui să se împlinească. Și dacă acea parte care ajută Sămânța, rămâne credincioasă Vieții din Sămânță, este pusă deoparte pentru un alt scop, la judecata de la tronul alb. Dar, dacă se îndepărtează sau respinge Viața, este respinsă și arsă ca pleavă.

Acum, pentru noi. Dacă vezi combina lucrând pe un câmp cu grâu și te uiți în partea de sus, vezi buncărul pentru boabe în care se adună grâul, dar pleava, paietele și celelalte lucruri, sunt suflate afară prin partea din spate a combinei. Dar, după câteva zile, fermierul se întoarce și adună paietele în baloți pentru că paietele au ceva valoare. Așadar, fermierul se va întoarce și va salva acel pai pe care îl va folosi în alt scop pentru că a fost folositor pentru susținerea Vieții și nu a respins-o niciodată. Poate fi folosit în alt scop. Să scriem aici:

dav

Astfel, când vom primi ceruri noi și un pământ nou, aceștia vor fi aceia care vor fi în afara cetății, iar Sămânța sunt aceia, despre care aș spune că sunt Orașul. De aceea, atunci când Dumnezeu ține judecata de la Tronul alb, ei vor fi judecați

conform cu ceea ce au făcut cu Viața Seminței; dacă au servit sau au sprijinit Sămânța fără a respinge Viața ei sau să se îndepărteze de Ea. Atunci li se va permite să intre în tărâmul Vieții veșnice, deși nu posedau Viața Veșnică. Singurii care posedă Viața Veșnică, sunt cei care sunt Sămânța care s-a adunat în grâнар. Tulpina nu are încă Viața Veșnică, dar trece dincolo de timp și primește Viața la judecată. Și dacă primește Viața dincolo de timp, ce fel de Viață este aceasta? Ei primesc Viața Veșnică pentru că dincolo de timp, nu mai sunt zile, luni sau ani, nu mai este timp. Ei nu au încă Viața Veșnică, dacă ar avea Viața Veșnică, ar fi Sămânță. Sămânța este singura care are Viața, Zoe; numai Ea este în Registrul Vieții, în Cartea Vieții Mielului, sau în Secțiunea din Cartea Vieții care este Hristos.

Ei nu au Viață, așa că nu pot fi renăscuți și trebuie să aștepte judecata de la Tronul alb pentru că nu au încă Viața Veșnică. La judecata de la Tronul alb, pentru ceea ce au făcut cu Viața din timpul lor, se va decide dacă primește Viața Veșnică sau nu.

Tulpina are o valoare, are un scop pentru că atunci când era pe pământ, a fost un sprijin pentru Viață, și pentru că a susținut Viața, când vor fi așezate cerurile noi și pământul nou; am vorbit despre aceasta cu câteva servicii în urmă, când împărații pământului își vor aduce slava și gloria în Oraș, fratele Branham a spus că își aduc zeciuiala, ofranda lor din recolta pământului. Așa că, ce fac ei? Susțin Viața Orașului, și pentru că susțin Viața Orașului, au voie să se întindă și să rupă câteva frunze din Pomul Vieții. Ce este Pomul Vieții? Pomul Vieții este Mirele și Mireasa restaurați înapoi ca Unul, Pomul Vieții original din grădina Eden adus înapoi în Bărbați și Femei prin procesul timpului. Hristos și Mireasa Lui restaurați înapoi în Oraș. Ei sunt Pomul Vieții.

Fratele Branham a spus că credincioșii sunt frunzele Pomului Vieții, așa că, fiindcă își aduc gloria și slava în Oraș, ei pot să ia o frunză. Ce este Aceasta? Aceasta este Viața! Ce este Aceasta? Este un Schimb. Ce se schimbă? Slujești Viața, primești Viața. Slujind Viața, primești Viața în schimb. De aceea, în Biblie scrie că ei își aduc slava și cinstea în Oraș, și iau frunze care sunt pentru vindecarea neamurilor. De ce? Pentru că nu au încă Viața Veșnică, dar o primesc. Aș putea spune că ei primesc Viața Veșnică perpetuă în cerurile noi și pământul nou; este un indiciu a ceea ce au făcut pentru a obține acea Viață perpetuă și o păstrează făcând acel lucru din nou, și din nou, și din nou. Nu este bun Dumnezeu?

Eu vă spun că acestea nu sunt învățăături izolate, nu sunt învățăături drăguțe și ele

nu sunt aici pentru a ne face să ne simțim bine, ci Această învățătură este însăși natura lui Dumnezeu, Planul lui Dumnezeu alcătuit înainte de întemeierea lumii.

Învățătura pe care o avem este atât de perfect exprimată prin această slujbă profetică. De aceea am spus, nu știu când am făcut-o, dar am spus cândva că oamenii au început să-l contradică pe profetul lui Dumnezeu, au început să găsească greșeli cu data nașterii lui în registru de nașteri, cu felul în care a spus o poveste, câți oameni au căzut de pe un pod, și toate aceste lucruri; dar odată ce ați prins descoperirea lui Hristos, taina lui Dumnezeu descoperită și vedeți Cartea deschisă, nici unul din aceste lucruri nu contează. Bine, nu spun că nu mai contează pentru că credem că tot ce a spus profetul este adevărat, dar pentru mine nu mai contează dacă tu vezi o problemă cu privire la o informație sau că nu pot obține o dată concretă. Toate acestea sunt fără importanță pentru mine pentru că prin Aceasta judec Mesajul, (fratele Chad ridică Biblia), și nu printr-o înregistrare într-un tribunal, printr-un articol din ziar sau prin mărturia unui martor ocular; nimic din toate acestea nu sunt un motiv pentru care am primit acest Mesaj. Acest Mesaj este Hristos. Hristos este Cuvântul, așa că Biblia și Mesajul se potrivesc perfect; astfel că, dintr-o dată, eu nu mai sunt clătinat de un detaliu care nu se potrivește sau de o confuzie cu privire la o înregistrare.

Pentru mine toate acestea nu contează pentru că această Înregistrare (Biblia), este un Amin desăvârșit.

Când am văzut descoperirea Cărții pecetluite, care acum este descoperită, am înțeles că Mesajul este Hristos și Biblia este Hristos, iar cei doi s-au contopit și au creat o imagine perfectă a lui Hristos, o învățătură desăvârșită.

Voi mai citi câteva citate pentru a ne consolida gândirea apoi, vreau să ajung la partea la care mi-am dorit cu adevărat să ajung.

În **Epoca Bisericii Sardes**, profetul spune:

„Acum haideti să facem un alt pas, dar înainte de face acest lucru, să revizuim cazul până aici. Înainte de toate, știm cu siguranță că scopul lui Dumnezeu stă în alegere, care a fost hotărâtă în El Însuși. A fost scopul lui Dumnezeu să producă un popor ca El Însuși, care va fi un Cuvânt Mireasă. Ea a fost aleasă înainte de întemeierea lumii în El. Ea a fost cunoscută și iubită înainte de a fi născută de-a lungul epocilor pe pământ. Ea a fost născută prin Sângele Lui, și nu poate fi condamnată niciodată; nu poate fi judecată pentru că nu i se ține în seamă

păcatul..." Amin.

Voi lua aceasta sus și voi spune „Amin.” Voi ridica mâna și voi sta pe aceasta pentru că mă identific cu ea. Aceasta cred.

„...Romani 4.8: „Binecuvântat este omul căruia Domnul nu-i ține în seamă păcatul.”

Cu adevărat Ea va fi cu El în Tronul Lui de judecată judecând lumea și chiar îngerii. Numele Ei, a fiecărui mădular al Ei, a fost scris într-o secțiune din Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii.

În al doilea rând, există o altă categorie al căror nume sunt de asemenea în Cartea Vieții și care vor veni sus, la a doua înviere. Aceștia sunt fecioarele neînțelepte și neprihăniții după cum ni se spune în Matei 25. În această categorie sunt și cei care nu se închină fiarei și nu se amestecă cu sistemul Anticrist, ci mor pentru credința lor, deși nu sunt în Mireasă și nu sunt născuți din nou. Dacă ar fi fost în Mireasă, ar fi născuți din nou, dar pentru că nu sunt din Mireasă, nu pot fi născuți din nou. „Dar ei vor apărea la a doua înviere și vor merge în Viața Veșnică.”

Aici vedem foarte clar că în cei care nu sunt Sămânța, nu există nimic pentru a se naște din nou; ceea ce înseamnă că trebuie să existe o Sămânță genă a Vieții Veșnice înainte de întemeierea lumii.

Vreau să mai citesc un citat ca să fixez aceasta în mintea noastră:

„Toți acești credincioși, noi am putea continua ore întregi, toți aceștia au fost ca o grămadă de monede din buzunar în mâinile lui Dumnezeu. Scoți o grămadă. Acolo sunt bănuți din nichel, bănuți de un sfert și de o jumătate de dolar, toți în monede. Acum, aceasta este lumea în mâna lui Dumnezeu.” Ați înțeles? „Aceasta este lumea în mâna lui Dumnezeu. Sunt unii oameni care pot avea doar valoarea unui ban, iar Dumnezeu îi poate folosi doar ca un ban. Aceasta este tot ce pot cumpăra. El nu-i respinge dacă nu pot crede Adevărul real, nu-i refuză...”

Aici nu vorbește despre Mireasă, pentru că Mireasa poate primi Adevărul real.

„...Dacă nu pot să creadă Adevărul real, nu-i refuză, nu-i dă afară și spune: „Nu sunt în aceasta”, pentru că Dumnezeu folosește uneori și bănuți. Lot a fost doar un ban, dar Abraham a fost un dolar de argint, așa că a fost nevoie de o sută de Loți pentru a face un Abraham. Deci va fi nevoie de o sută de credincioși trupești. Ei nu

vor sta niciodată în prezența unui creștin autentic, care este separat de lucrurile trupești ale lumii și trăiește în Hristos Isus.

...unde lumea, în care poate curge Cuvântul, poate lua doar un bănuț, aceasta este tot ce are. De aceea când vezi oameni care spun: „Eu nu cred în vindecare, nu cred în acele lucruri”, știi că este doar un ban. Dar lasă-l singur să vadă că este doar un ban și că atât este tot ce poate cumpăra. Nu-l opri, lasă-l în pace! Amintește-ți că cu atât poate merge mai departe. Iosif a fost separat de frații săi.”

El spune: „Dar n-am vrut să spun așa. Vreau să spun dacă toți vom aparține acestui lucru, ceea ce credem noi este doar un ban. Mergeți înainte! Vedeți, este doar un ban. Ei bine, Domnul să te binecuvânteze, fratele meu, spui bine! Domnul să te binecuvânteze, fratele meu! Vedeți, el este o aramă; nu poate fi niciodată argint. Vedeți, lăsați-l să meargă înainte fiindcă Dumnezeu îl poate folosi. Oh, El îl folosește! Aș prefera să-l văd aici jos, în biserică, decât să-l văd stând într-un bar, la colț. Nu ești sigur, așa că lasă-l în pace! Dumnezeu îl poate folosi oricum, poate nu foarte mult, dar El folosește ceea ce poate folosi atât cât Îl vor lăsa.”

Îmi place acest citat. Fratele Branham a spus că sunt unii care nu pot primi Adevărul real și aceștia au doar valoarea unui ban, dar El nu-i respinge pentru că uneori, Dumnezeu folosește chiar și un bănuț. Profetul a spus că Lot valora un ban iar Avraam avea valoarea unui dolar de argint. Amintiți-vă că Lot a fost salvat datorită asocierii lui cu Avraam și că Dumnezeu Și-a adus aminte de Avraam când a hotărât să-l salveze pe Lot din Sodoma. Să nu uitați că nu poți face prea multe cu un ban, astfel că Lot nu a putut accepta descoperirea completă a lui Avraam, ci doar cât un ban.

Lot a fugit din Sodoma și a fost salvat dar a ajuns într-o situație cu fiicele lui și amândouă au rămas însărcinate iar cea mai mare a avut un fiu cu numele Moab. Moab a fost o națiune pe care Dumnezeu a folosit-o când a vrut să-i testeze pe copiii lui Israel în pustie, astfel, Dumnezeu l-a folosit pe Lot. Dar exista și o femeie renumită care a ieșit tot din Moab care se numea Rut. Așadar, Dumnezeu l-a folosit pe Lot și pe Moab. Da, lasă-l în pace pentru că Dumnezeu o va rezolva. Continuă să predici Adevărul, stai pe Adevăr, și dacă cineva a primit doar un ban, nu te lupta cu ei.

În Luca 9, ucenicii au venit la Isus și Ioan l-a zis:

„Învățătorule, noi am văzut pe un om scoțând draci în Numele Tău; și l-am oprit,

pentru că nu merge după noi.”

„Nu-i opriți,” i-a răspuns Isus, „fiindcă cine nu este împotriva voastră, este pentru voi.” (vers.49-50.)

Oh, Dumnezeule! Dumnezeu avea o înțelegere atât de largă înainte de întemeierea lumii! El știa că pentru a-și realiza Planul, va avea și alți indivizi la locul lor care vor ajuta Planul Lui de-a lungul vremii, și au fost mulți care au ajutat. Ei nu au fost niciodată Sămânță, dar au ajutat Programul Lui. De aceea, fratele Branham ne spune să-i lăsăm în pace și să nu ne luptăm cu ei. Adică nu trebuie să stăm și să pichetăm fiecare biserică din lume și să încetăm de a le predica vina pentru că ei pot primi doar un ban, în valoare de un ban. Lăsați-i să aibă doar în valoare de un ban, pentru că Dumnezeu îi folosește așa. Uh, Uh! Lăsați-mă să vă dovedesc aceasta.

În **Pecetea cincea**, fratele Branham ne vorbește despre sufletele de sub altar, care sunt evrei. Ei sunt evrei din vremea lui Hristos care nu L-au primit niciodată pe Hristos, dar au fost fideli părții din Cuvânt pe care au avut-o. Pentru aceasta ei au fost persecutați și și-au dat viața, de aceea vor primi o haină albă la Tronul alb de judecată și intrare la Viața Veșnică. Iată ce a spus Fratele Branham despre ei:

„Aceștia nu sunt născuți din nou cu Viața Veșnică, ca posesiune a lor. Ei vin sus la înviere și primesc Viața datorită poziției lor față de Cuvânt. Observați cum aceștia strigă după răzbunare, ei nu pot fi material de Mireasă. Mireasa întoarce obrazul și spune: „Tată, iartă-i că nu știu ce fac.” Aceștia sunt evrei, trebuie să fie pentru că sunt în Pecete, și este arătat dinainte că Mireasa dintre neamuri a plecat în răpire.

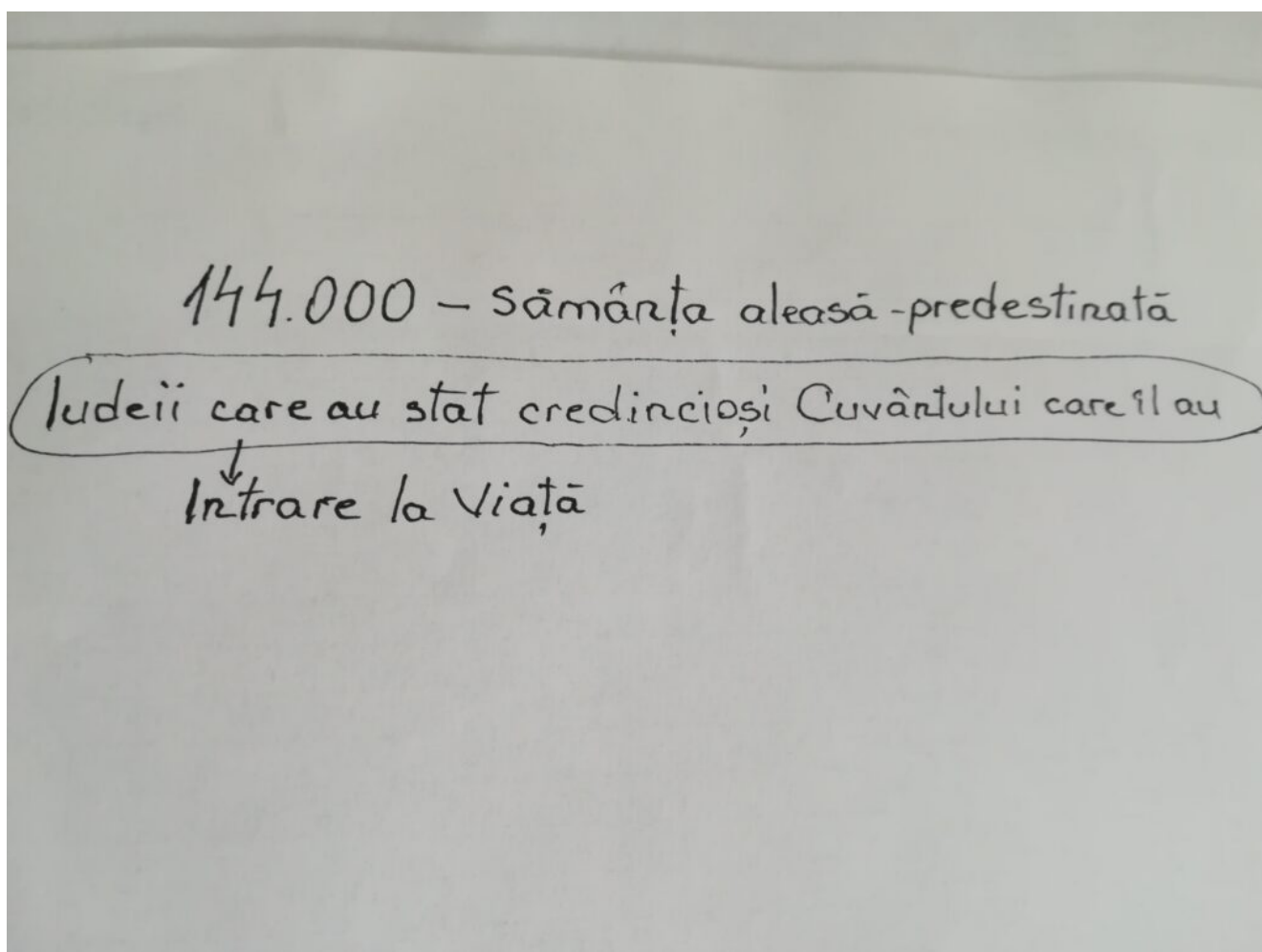
Acești evrei nu sunt născuți din Duhul Lui; ei nici măcar nu cred că Isus este Mesia; ei au fost orbiți de Dumnezeu de dragul neamurilor, de aceea Dumnezeu le-a dat Viața Veșnică. Și deși nu au putut veni la El, totuși au fost credincioși Adevărului Cuvântului întreg pe care îl cunoșteau și au murit pentru El, așa cum au murit cu milioanele sub Hitler, Stalin și alții.”

Ei au murit pentru că au fost evrei fideli deși nu au putut veni la Dumnezeu pentru că El i-a orbit.

În Cartea **Epicile Bisericii**, fratele Branham ne-a spus, nu găsesc citatul acum, dar voi încerca să o spun cât mai exact: *„Înseamnă că nu tot Israelul de pe vremea lui Hristos încoace a fost în Înregistrarea Vieții Veșnice sau în Cartea Vieții*

Mielului." El a spus că evreii care aveau Viața Veșnică, L-au primit pe Hristos și au intrat în Biserica neamurilor, iar celor care s-au luptat cu Hristos și cu Biserica, li s-au șters numele din Cartea Vieții. Dar au fost cei ca Gamaliel și Nicodim care au susținut Viața și au ajutat, de aceea numele lor a rămas în Cartea Vieții, deși nu făceau parte din Înregistrarea Vieții Veșnice. Conform celor spuse de profet, evreii care făceau parte din înregistrarea Vieții Veșnice, au intrat în Biserica neamurilor.

Astfel, în mintea lui Dumnezeu, este acest drept; Dumnezeu i-a avut întotdeauna în Mintea Lui pe cei o sută patruzeci și patru de mii de evrei răscumpărați sub a șaptea trâmbiță, la sfârșitul timpului. El a avut întotdeauna aceasta în Mintea Sa.

dav

Aceștia fac parte din Sămânță, sunt aleși și predestinați. Din vremea lui Hristos și până la răscumpărarea celor o sută patruzeci și patru de mii, evreii adevărați care aveau numele în Registrul Vieții Veșnice, vor intra în Biserica neamurilor. Dar trebuie să existe evrei care să rămână fideli Cuvântului pe care Îl au; cineva trebuia să creadă în continuare și să păstreze Cuvântul. Continuați să credeți și aduceți-i înapoi în Israel pentru că în timpul sfârșitului, trebuie să existe o națiune a evreilor, un popor evreu, din care trebuie să fie chemați cei o sută patruzeci și

patru de mii. Când acest grup rămâne pe Adevăr, nu-L respinge, și nu se luptă cu Mireasa, primește intrare la Viață și primesc haine albe.

De ce? Pentru că Dumnezeu știa că vor veni cei o sută patruzeci și patru de mii. El a orbit națiunea Israel și S-a întors spre neamuri iar acei evrei care aveau numele în Cartea Vieții Mielului, au venit în Biserica neamurilor. Mulți dintre ei au mers după tot felul de lucruri și au părăsit Cuvântul, dar acei evrei care au rămas fideli Cuvântului, Dumnezeu i-a folosit pentru că avea nevoie de ei ca să rămână acolo ca tulpină pentru a ține lucrurile pe loc până la vremea când El avea să-i culeagă pe cei o sută patruzeci și patru de mii. Ei au rămas ca tulpină, au rămas cu partea care o aveau, pentru că au fost orbiți să vadă restul și nu au putut să-L vadă, pentru că Dumnezeu i-a oprit să-L vadă. Dumnezeu ar fi fost nedrept să-i respingă, de aceea i-a lăsat să rămână cu porțiunea pe care o aveau. Și dacă rămân cât pot de fideli cu acea parte care o au, Dumnezeu le va da Viață la judecata de la Tronul alb. De ce? Pentru că au de-a face cu Sămânța și pentru că El trebuie să-i obțină pe cei o sută patruzeci și patru de mii.

Același lucru este și cu bisericile. Fratele Branham continuă în următoarele paragrafe și spune:

„Aceasta este a doua înviere când vin sus cele cinci fecioare neînțelepte. Ele erau fecioare dar au observat că nu aveau Duhul Sfânt, așa că au ratat să fie în Mireasă, în timp ce cele cinci înțelepte care aveau ulei, au devenit parte din Mireasă. Dar acești oameni, fiind un popor separat iubitor de Dumnezeu care încercau să rămână în Cuvânt conform cunoștinței pe care o aveau despre El și fiind un ajutor în lucrarea Domnului, vor veni la sfârșitul timpului și vor primi haine albe la judecata de la Tronul alb.”

Ce fac ei? Susțin Adevărul, sunt fideli față de partea de Cuvânt pe care o cunosc și ajută lucrarea Domnului. Cu ce ajută? Nu știu. Dumnezeu va decide ce fel de ajutor sunt.

Eu vreau să spun că acum avem încă libertate ca să răspândim Cuvântul pentru că în țară încă sunt creștini care luptă pentru drepturi și păstrează partea de Adevăr pe care o au. Există multe grupuri care de fapt, ne țin ca să putem predica deoarece noi nu suntem destul de mulți pentru a putea ține ușile deschise. Nu ar exista o asemenea minoritate dacă nu ar exista o națiune creștină; dacă nu ar exista un popor creștin sau o asociație creștină, atunci le-ar fi foarte ușor să vină și

să ne închidă ușile. Dar Dumnezeu a avut un Glas care iese de generații și generații, și poate unii din acești oameni sunt de ajutor în lucrarea Domnului păstrând Viața care poate merge înainte prin menținerea unui sistem creștin care permite Vieții să meargă înainte.

Ei nu au avut Viață niciodată iar fratele Branham spune că: *„...fie că nu au avut niciodată șansa să audă Mesajul, fie că au stat la întâlniri și le-au trecut pe deasupra capului sau au fost orbiți de acești profeți mincinoși.”* Totuși ei nu pot lupta împotriva Cuvântului, nu vin împotriva Lui, ceea ce i-ar face să fie antihriști; dar ei ori nu L-au auzit, ori a trecut peste capul lor, ori au fost orbiți de profeți falși. Astfel, când vine vorba despre judecata de la Tronul alb, fratele Branham ne spune mereu același lucru.

Apoi, există oameni care poate nici nu au fost creștini deși au mers la o biserică creștină, dar vor primi Viață pentru că au fost buni și drepti cu frații lor care sunt aleșii lui Dumnezeu și i-au sprijinit și ajutat. Astfel, oricine a sprijinit această Viață pe măsură ce trecea pe lângă ei și nu au luptat împotriva Vieții, poate primi Viață la judecata de la Tronul alb. Dar toți cei ce luptă împotriva acestei Vieți ca să o oprească sau o hulesc, vor fi șterși din Cartea Vieții.

Și există o mare parte de oameni care nu au avut niciodată numele scrise în Cartea Vieții. Aceasta spune fratele Branham și aceasta spune Scriptura: *„... au fost înșelați toți aceia al căror nume nu a fost scris în Carte...”*

Astfel, putem vedea toate aceste categorii cum vin, dar vreau să mă întorc la un gând anterior și anume, că numai cei predestinați sunt considerați pentru răscumpărare, așa că tot Planul a fost ca Sămânța lui Dumnezeu să vină în manifestare în fiecare timp, ca să-L exprime pe Dumnezeu. Acesta este întregul Plan.

Așadar, oricine altcineva pe care Dumnezeu l-a rânduit să lucreze în acest Plan și nu a luptat împotriva Lui, poate primi Viață. Și oricine ar fi trebuit să susțină acest Plan dar L-a respins, va fi respins de la Viață.

Acum înțelegem că de fapt, Cartea Vieții este numai despre Sămânță, despre Viața lui Dumnezeu. Acesta a fost scopul mântuirii, acesta a fost scopul din Gândul lui Dumnezeu.

În mesajul **Privind la Isus**, din anul 1964, fratele Branham a spus:

„Tocmai acesta este motivul pentru care Isus nu a fost înțeles când a venit pe pământ. Dacă ar fi privit doar la Cuvântul lui Dumnezeu în loc să privească la tradițiile din ziua lor, ei ar fi știut că El era Fiul lui Dumnezeu pentru că Biblia vorbea clar despre venirea Lui. Și când El a venit, El a fost descoperirea deplină a Cuvântului vestit pentru acel timp. Și fiecare generație Îl descoperă într-o revelație deplină hotărâtă pentru ea.”

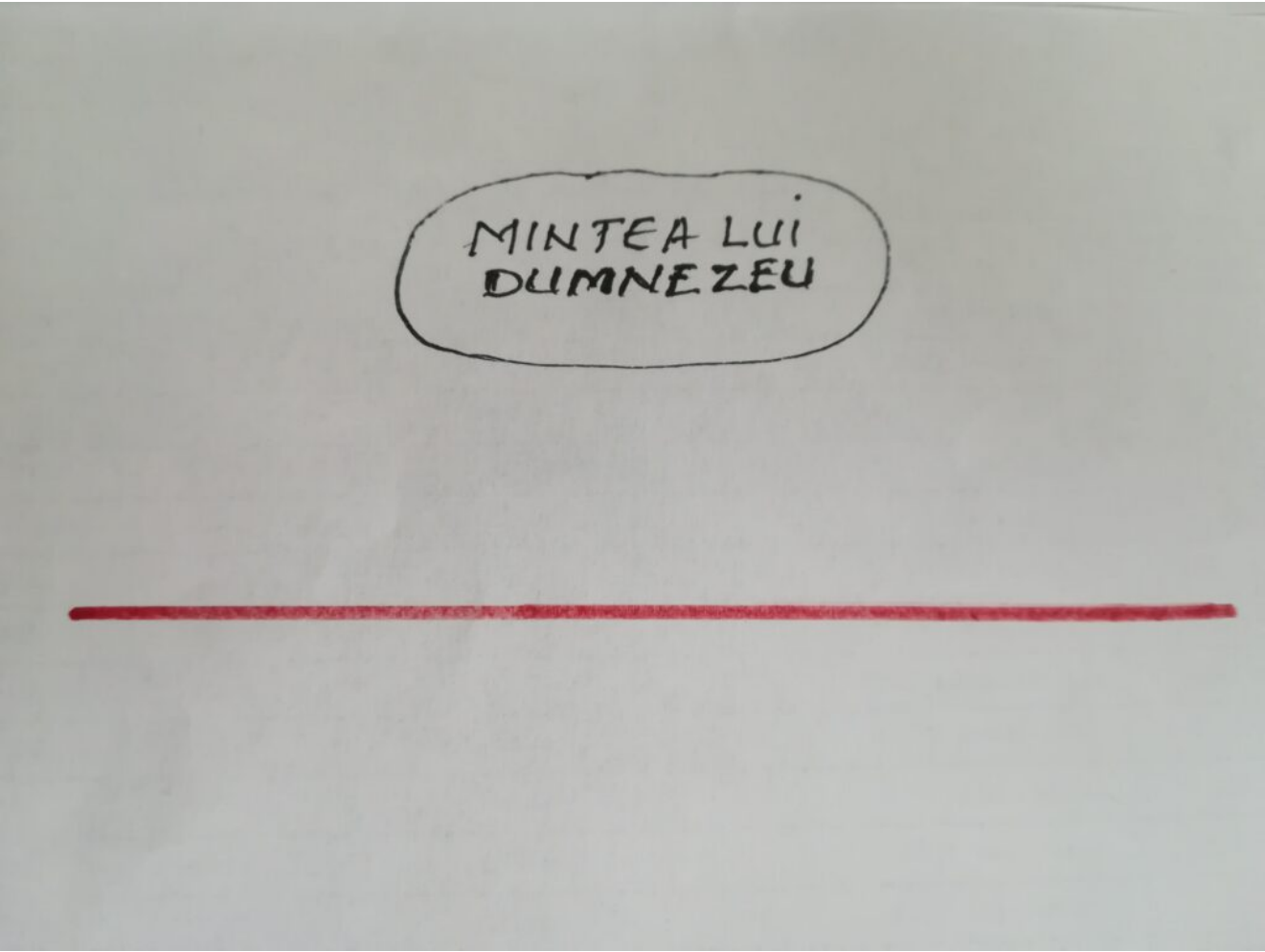
Înțeleg că Wesley L-a descoperit în revelația deplină care a fost dată pentru timpul lui. Dar nu descoperirea deplină, totul, ci o descoperire completă dată doar pentru timpul lui. La fel a fost și pentru timpul lui Luther, și pentru timpul pentecostalilor. Apoi, el spune:

„Înseamnă că și această generație trebuie să-L descopere pe Isus Hristos, conform descoperirii promisă în Cuvântul pentru acest timp. Și vă spun ceva, dacă bisericile nu vor să o primească, El va găsi pe cineva care să o facă deoarece Ioan a spus că Dumnezeu este în stare să ridice din pietre copii pentru Avraam. „Să nu credeți că puteți zice în voi înșivă, „Avem ca tată pe Avraam,” căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii pentru Avraam.” (Matei 3.9.) „El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu prin necredință, ci întărit în credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu deplin încredințat că El, ce făgăduiește, poate să și împlinească.”

Tată nostru Avraam și-a dat seama de aceasta și a crezut împotriva oricărei nădejdi și nu s-a clătinat. Dumnezeu ne-a făcut o făgăduință și pentru această zi, și făgăduința din această zi, este la fel de sigur că va fi descoperită așa cum i-a fost descoperită și lui Avraam pentru că noi suntem copii ai lui Avraam. *„Fiind morți în Hristos, suntem sămânța lui Avraam și moștenitori împreună cu el conform cu făgăduința.”*

Ce trebuie să manifestăm în această zi? Trebuie să-L manifestăm pe Isus Hristos în măsura Lui deplină, Isus Hristos manifestat în Mireasă.

Acum vreau să ne uităm la ceva în timp ce ne apropiem de încheiere. Vreau să mă întorc și să trag această linie cu care am început. Aici voi scrie Mintea lui Dumnezeu.

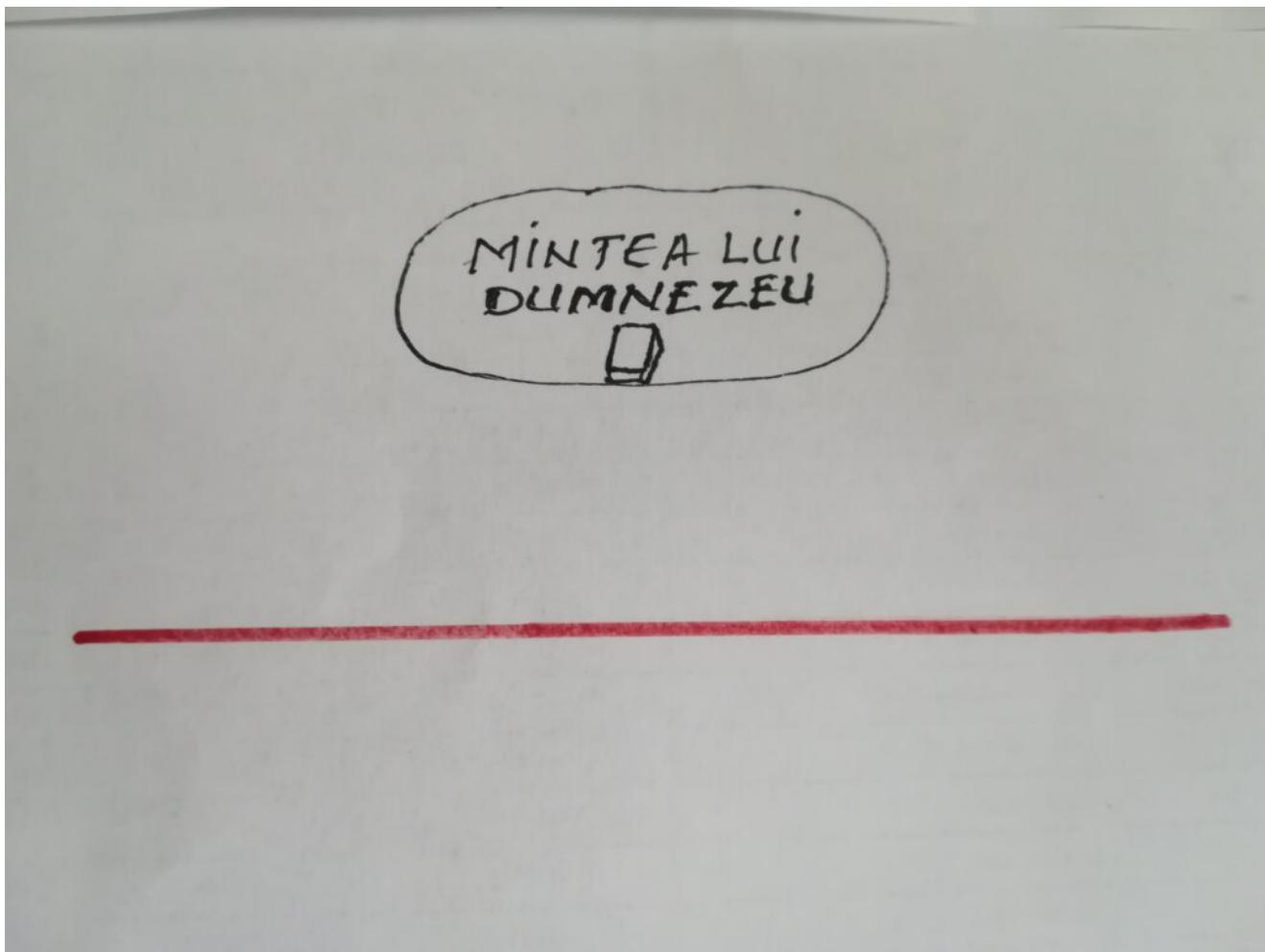
MINTEA LUI
DUMNEZEU

da

Tu nu poți fi niciodată atotcuprinzător într-o imagine, dar facem tot ce putem pentru a înțelege vizual această Minte a lui Dumnezeu. Acestea sunt gândurile lui Dumnezeu și în gândul Său, El a conceput întregul Plan. El S-a gândit că Hristos era taina lui Dumnezeu descoperită; acesta a fost gândul, Planul Său inițial: Hristos, taina lui Dumnezeu descoperită, și în acel Plan care au fost gândurile Sale, El S-a gândit să-L exprime, și S-a gândit la atributele Sale făcute trup pe pământ, manifestându-Se în părtășie ca Familie. Astfel, El S-a gândit la fiecare atribut care va apărea la timpul lui și va exprima o parte din manifestarea Sa aducând-o până la măsura deplină a lui Isus Hristos pentru că El a fost Mielul ucis înainte de întemeierea lumii.

Aceasta a fost restaurarea lui Adam, apoi din El au ieșit ingredientele pentru soția Sa, dar ea a căzut, așa că a fost nevoie să restaureze Pomul Miresei, s-o aducă până la unirea desăvârșită și restaurarea înapoi în grădina Eden. Dumnezeu S-a gândit la toate acestea, la acest Plan înainte de întemeierea lumii, astfel încât să se poată exprima, iar când vor apărea toate aceste atribute, toți acești fii, vor avea părtășie împreună ca o Familie. Ei vor avea părtășie pentru că toate atributele Îl

Înțeleg pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu Și-a exprimat natura, a fost exprimat Cine era. Așadar, când a avut acest gând în Minte a lui Dumnezeu, oh, o voi desena așa pentru că nu știu cum să o fac mai bine.

da

Acest gând a devenit Cartea Vieții sau Cartea Vieții Mielului, înainte de întemeierea lumii. Cartea Vieții Mielului a fost scrisă înainte de a veni Viața pe pământ. Fratele Branham ne spune:

„Dar știm, căci tocmai am citit Apocalipsa 13.8: „Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume nu a fost scris în Cartea Vieții Mielului care a fost junghiat înainte de întemeierea lumii.”

Deci, această Carte a Vieții este de dinainte de întemeierea lumii.

În mesajul **Pecetea întâi**, fratele Branham ne spune:

„Vedeți, Cartea a fost de fapt plănuită și scrisă înainte de întemeierea lumii.”

În ordine. Suntem pe aceeași pagină. Această Carte a fost planificată și scrisă

Înainte de întemeierea lumii.

„Această Carte, Biblia, a fost cu adevărat scrisă înainte de întemeierea lumii.” Această Carte, Biblia. Am crezut că vorbim despre Cartea Vieții, Cartea Vieții Mielului, și acum fratele Branham tocmai a schimbat-o și a spus, „Biblia.” Sunt interschimbabile? (proprietate a două lucruri de a se înlocui unul pe celălalt.) Da. Cartea Vieții Mielului este Biblia. Biblia este o descoperire a Cărții Vieții Mielului, de aceea când Pecetea a ieșit din Cartea Vieții, au ieșit din Biblie. Este înregistrarea lui Hristos, Taina lui Dumnezeu descoperită, este înregistrarea Vieții Veșnice coborând de-a lungul veacurilor; este înregistrarea Seminței, a Seminței care se întoarce la Sămânță; este înregistrarea tuturor acestor lucruri iar Dumnezeu a avut aceasta în gândirea Sa înainte de întemeierea lumii.

Motivul pentru care vă explic în felul acesta, este pentru că vreau cu adevărat să vă scap de conceptul că există o bucată de hârtie. Vreau să realizați că dacă există o bucată de hârtie, atunci Îngerul puternic din Apocalipsa 10, a coborât cu o Carte deschisă în mână, și a dat acea Carte deschisă lui Ioan iar Ioan a mâncat-o. Ioan a mâncat Cartea. Unde este cartea din Ioan? Ioan a mâncat hârtie? Nu, Ioan a primit descoperirea din partea din spate a Minții lui Dumnezeu, de aceea a trebuit să iasă și să procească din nou. Ce să procească? Să procească despre Hristos, taina lui Dumnezeu descoperită pentru că acum a prins descoperirea.

Această Carte pecetluită care s-a manifestat, Cartea Pecetilor, s-a manifestat până la capăt, dar întotdeauna a existat o taină asociată cu Ea; a fost acoperită în a înțelege cine este și cine nu este; cine este inclus și cine nu este inclus, cum sunt ei salvați și toate celelalte lucruri, dar acum, la sfârșitul timpului, Pecetea sunt luate de pe Carte.

Îngerul puternic a coborât cu o Carte deschisă în mână iar Ioan o ia și o mănâncă; dar Ioan nu mănâncă foi de hârtie, el mănâncă o descoperire spirituală a ceea ce conține acea Carte. Dar și noi am mâncat această Carte, și dacă am mâncat Cartea, înseamnă că nu a mai rămas nimic de mâncat?

Astfel, înțelegem că Apocalipsa este o Carte a simbolurilor, și noi știm că suntem prinși de tot felul de idei, însă țineți minte că simbolurile sunt date numai pentru a ne ajuta să înțelegem ceva. Noi nu vrem să rămânem fixați pe un simbol și să ne gândim că dacă ajung în rai voi vedea un pergament uriaș cu o mulțime de nume pe el care se rostogolește în jos și tot mai jos de pe norii cerului până pe pământ,

cu toate acele nume scrise pe el. Așa ceva nu este corect. Înțelegeți?

Când spune că Dumnezeu a scris acea Carte înainte de întemeierea lumii, ce înseamnă aceasta? Că Dumnezeu a scris acea Carte înainte de a exista hârtia și înainte de a exista piei de animale.

Acum înțelegem de ce a spus fratele Branham să nu fim copii, ci să fim adulți, să fim Mireasa lui Isus Hristos. Cartea Vieții Mielului a fost Gândul inițial pe care l-a avut Dumnezeu despre felul în care ar vrea să Se manifeste și să devină o Familie pe pământ, care este Hristos taina lui Dumnezeu. El știa cum o va face, știa cine va fi un ajutor și cine va fi răsplătit, știa cine va lupta împotriva Ei; știa pe cine va ridica și cine nu avea nici măcar scris numele în Cartea Vieții. Știa pe cine va ridica să fie Faraon ca să lupte împotriva pentru ca Dumnezeu să primească slavă. Dumnezeu a avut un Plan ca să Se exprime și când acea expresie a coborât, aceea a fost manifestarea Lui.

dav

Când a fost vorba despre Adam, Cartea a venit la Adam iar fratele Branham ne spune că Adam a pierdut titlul de proprietate al mântuirii, ceea ce înseamnă ca

Adam a avut Cartea. Aceasta ne spune profetul. Cum a avut Adam Cartea? Se plimba prin grădină cu Ea sub braț? În seara aceasta o port aici, (fratele Chad pune Biblia sub brațul stâng). Oh, îmi pare rău, o voi pune dincoace, (fratele Chad pune Biblia sub brațul drept), aici este puțin mai sus.

Frater Branham ne-a spus că Adam avea titlul de proprietate dar l-a pierdut și atunci, acel titlu s-a întors în mâna lui Dumnezeu și acolo îl găsim în Apocalipsa 5. Aceasta înseamnă că Adam purta în el taina Planului lui Dumnezeu. Dacă Adam s-ar fi reprodus în felul corect, ar fi adus o altă Sămânță, l-ar fi născut pe Hristos. Ce a fost aceasta? Aceasta a fost Cartea Vieții Mielului în Adam, taina încă era o Carte pecetluită..

Amintiți-vă că Pecețile nu se deschid până la sfârșitul timpului, deci atunci era încă o Carte sigilată, dar Adam o avea, el avea titlul de proprietate al tuturor răscumpăraților din Cartea Vieții Mielului. Adam a avut-o dar a pierdut-o când a căzut, și atunci când a căzut, a făcut-o prin hibridare, de aceea nu fiecare produs avea să fie un copil al lui Dumnezeu, o Sămânță genă a lui Dumnezeu.

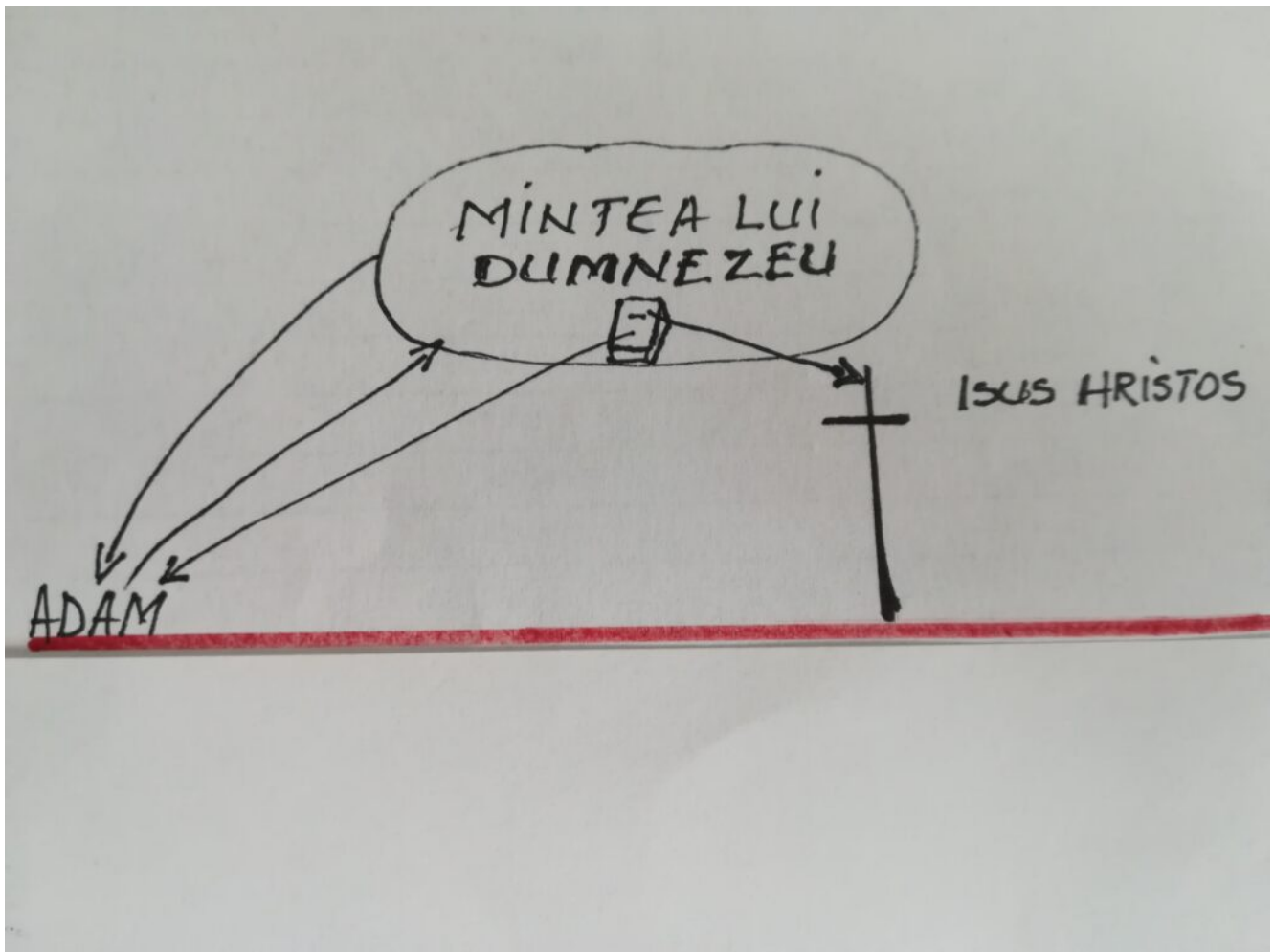

Astfel, acea Carte a trebuit să fie returnată pentru că Adam a pierdut taina. Dacă Adam ar fi produs un fiu în mod corect, acela ar fi fost Hristos, iar numele lui ar fi fost probabil Set sau Abel, sau ca să înțelegeți, ar fi fost înregistrarea Vieții Veșnice mai departe și mai departe și mai departe. Dar această Carte a fost pecetluită și a rămas o taină. Adam a avut-o dar când a intrat într-o stare hibridă și a folosit dorința de reproducere, sexul, dintr-o dată acea Carte s-a întors la Dumnezeu.

Așadar, Adam nu se plimba prin grădină cu o Carte sub braț, ci Cartea, Taina, era în Adam. Noi știm că Adam a trebuit să cadă și să piardă titlul de proprietate, adică nu a mai putut să fie un dumnezeu peste pământ. El a trebuit să cadă în ruină pentru că trebuia să producă toate acele lucruri, și au existat și alte nume care trebuiau exprimate în Cartea Vieții. Noi înțelegem toate acestea, așa că acum, Cartea se întoarce la Dumnezeu.

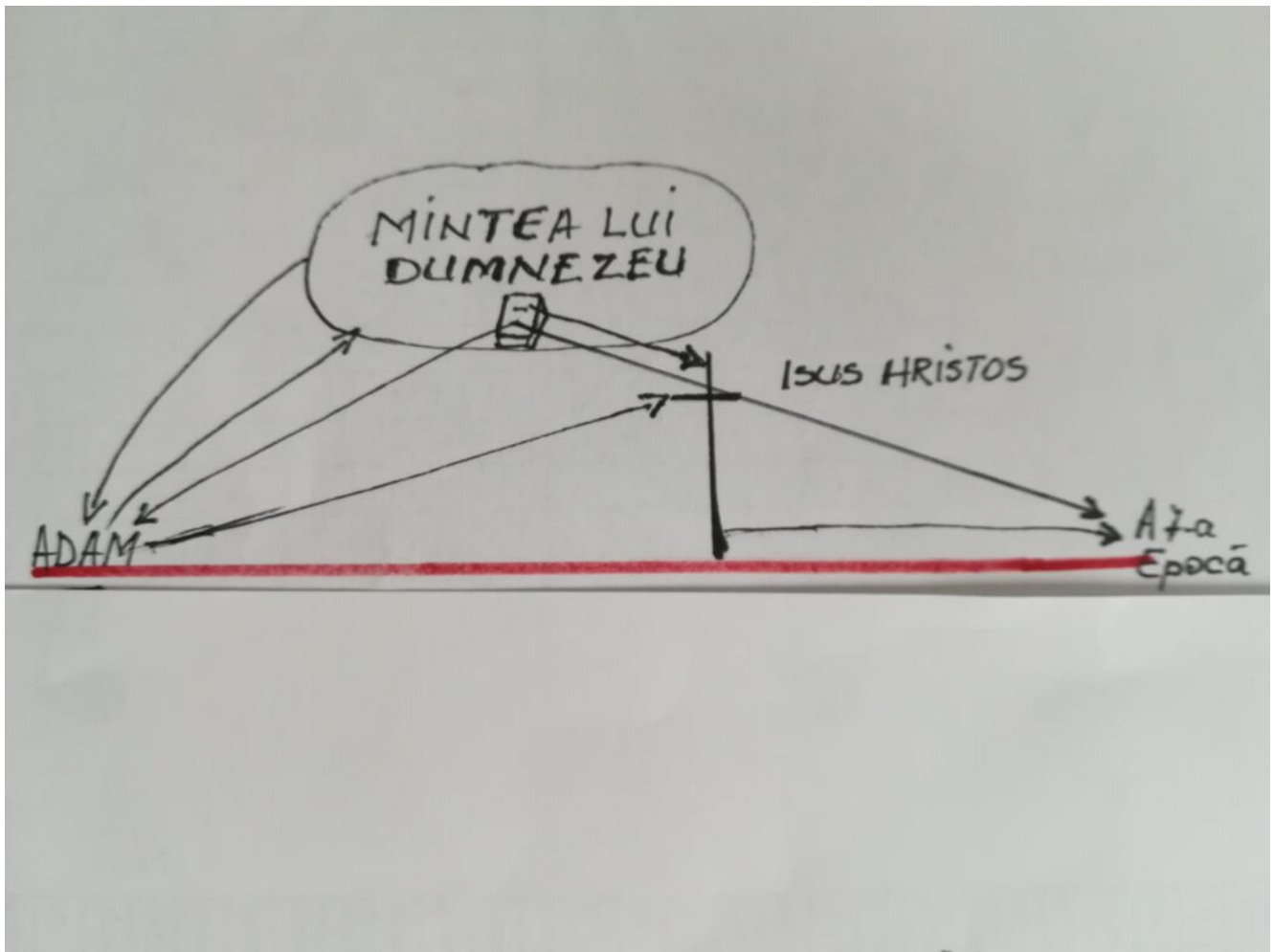
De ce nu voia Dumnezeu această Carte? Dumnezeu a dat această Carte omului pentru că voia ca această taină să fie exprimată în trup pe pământ ca o Familie în părtășie. Deci, Dumnezeu nu voia să țină El Cartea pentru că această Carte sunt atributele Lui care apar pe pământ, această Carte este El însuși devenit tangibil; această Carte care devine tangibilă, este El însuși; această Carte este El care Se mișcă prin omenire în trup. Această Carte este Planul lui Dumnezeu care vine ca un Trup, vine ca propriul Său Fiu și ca Soția Fiului Său uniți ca Unul, înapoi în părtășie cu Familia Lui pe pământ.

Aceasta este Cartea, prieteni! Aceasta este taina Cărții, pentru aceasta a fost scrisă Cartea, iar Dumnezeu a spus că este o taină cu privire la cine este inclus și cine nu este inclus în Ea; cum sunt ei mântuiți și cum nu sunt ei mântuiți; care sunt acceptați și care sunt respinși. Cum au putut fi mântuiți sub slujba Legii? Legea trebuia să-i ducă la desăvârșire, dar cum a primit Avraam făgăduința fără tăierea împrejur? Acum, fără tăierea împrejur ești în afara făgăduinței pentru că Dumnezeu Se mișcă în manifestare și dezvăluie, și dezvăluie din ce în ce mai mult din taina care se află în Carte.

dav

Când venim la Calvar, când Isus Hristos a fost aici, El a fost Cartea pentru că El este Cartea; toată Cartea era în El și Cartea încă era o taină pentru că El era descoperirea tainei din Vechiul Testament și taina Cărții se afla în El, deoarece El a fost Cartea. Fratele Branham spune: „Eu am fost în El.” Și eu de asemenea am fost în Carte. Cartea a fost în El iar El a murit, Și-a vărsat sângele Său ca să răscumpere numele care se aflau în Carte.

dav

Acum ajungem la sfârșitul timpului și în epoca a șaptea vine în scenă un profet iar Hristos va deschide această Carte. Hristos a coborât cu Cartea pentru că Hristos este Cartea; El este Pecețile descoperite, de aceea atunci când ai Cartea deschisă, îl ai pe Hristos. De aceea, dacă spui că Pecețile sunt deschise dar Hristos nu a venit încă, dovedești că nu înțelegi ce au fost Pecețile și ce este Cartea. Cartea este Hristos, este înregistrarea lui Hristos.

Hristos este Cartea, El este acele Peceți. Și ce sunt credincioșii? Cuvântul din Carte. Când descoperirea Cărții vine jos, când Cartea coboară, coboară și Viața deplină a lui Hristos pentru că Ei sunt Unul și Același. Așadar, Cartea a coborât odată cu Îngerul din Apocalipsa 10, iar Cartea a fost deschisă pentru că fratele Branham a predicat Pecețile; L-a predicat pe Hristos, taina lui Dumnezeu descoperită. Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită, este deschisă și El ne vorbește despre marele Plan al lui Dumnezeu, despre faptul că El a dorit să-și realizeze scopul pe care l-a avut, și tot ce se întâmplă în Biblie arată acest lucru.

Acum Cartea Vieții Mielului este deschisă de Miel pentru că El este singurul care merita și putea să o deschidă. Ioan a auzit strigătul de la sfârșitul timpului, după

epocile bisericii, care spune: „Cine este vrednic să deschidă Cartea?” Și nu a fost găsit nimeni vrednic iar Ioan a început să plângă pentru că și-a dat seama că, dacă nu este nimeni vrednic, tot ce se află în acea Carte, este pierdut. Ioan știa că și el era în Carte, și-a dat seama că toată creația și tot ce era în acea Carte, se va pierde, dacă nu se găsea nimeni să ia Cartea. Vedeti?

De aceea tu, eu și noi toți, stăm aici, la sfârșitul timpului pentru că îngerul al șaptelea a fost deja aici; el a venit și a plecat și această Carte trebuia deschisă, Pecețile trebuiau descoperite în timpul acestui înger al șaptelea. Dacă această Carte nu a fost deschisă și Hristos nu a coborât cu Cartea deschisă în timpul vieții lui William Branham, atunci totul este pierdut. Aceasta era singura noastră speranță. De aceea noi nu mai trebuie să plângem ca Ioan, pentru că L-am văzut luând Cartea și deschizându-i Pecețile iar noi am înțeles-o seară după seară; una după alta când a venit și a adus descoperirea acelor Peceți. Ce era aceasta? Mielul care deschidea Cartea și-i dezvăluia Pecețile.

Ce descoperă Pecețile? Pecețile Îl descoperă pe Hristos. De aceea, noi a trebui să facem ca Ioan, care a spus: *„Tot cerul, tot ce este pe pământ și tot ce este sub pământ, m-au auzit bucurându-mă și strigând: „Cinstea și lauda să fie a Celui ce stă pe tron!”* El a venit și a luat Cartea și atunci fratele Branham a folosit tot felul de terminologii, a rupt Pecețile și a suprapus taina pe care i-a dat-o Dumnezeu pentru Mireasă, peste cele șapte epoci. El a coborât cu Cartea deschisă și există toate modalitățile de a descrie aceasta, dar totul este Unul în sine. Dacă primești Cartea deschisă, Îl primești pe Hristos; dacă nu mai sunt peceți pe Carte, atunci Hristos este aici în măsură deplină. Ceea ce Îl ascundea pe Hristos de oameni, a fost schimbarea denominațională care a legat Duhul Sfânt aproape două mii de ani, dar prin mesajul seriei, Duhul Sfânt este din nou, înapoi în oameni. Ce este Duhul Sfânt? Viața aceluia Cuvânt, Viața care a fost în Hristos, vine acum înapoi în biserică. Când s-a întors în biserică? La deschiderea Peceților pentru că deschiderea Peceților este plinătatea lui Hristos descoperită aici, prezentă aici.

Glasul din cer i-a spus lui Ioan: „Du-te, ia Cartea din mâna Îngerului și mănânc-o toată!” Ioan a mâncat toată Cartea, cu toate acestea a rămas și pentru mine toată Cartea. Eu vreau să mănânc toată Cartea, dar dacă o mănânc pe toată, a rămas și pentru tine să mănânci toată Cartea. Ce fel de Carte este Aceasta? Această Carte este Hristos. Ce înseamnă să mănânci toată Cartea? Mâncarea Cărții este primirea descoperirii lui Hristos, este să te hrănești cu Cuvântul Trup al Fiului Omului; este să mănânci Mana care a coborât din cer. Mâncarea Cărții este primirea lui Hristos,

de aceea Ioan s-a dus și a profetizat din nou. De ce? Ce este Duhul profeției? Conform descoperirii, Duhul profeției este mărturia lui Isus Hristos, iar Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită. Cine are această mărturie? Mireasa, pentru că Ea a mâncat Cartea.

Astfel, Cartea care era în mintea lui Dumnezeu, Cartea care a purtat-o Adam, apoi a pierdut-o, s-a întors la Dumnezeu. Cartea pe care o ținea Dumnezeu și pierdută de Adam, era pecetluită. Corect? Cartea aceea a venit acum și a devenit trup în Isus Hristos, acea Carte era pecetluită.

Așadar, Cartea a fost pe pământ, dar înainte de a fi pe pământ în Adam, Cartea a fost pe pământ în Hristos, dar în ambele situații, era pecetluită. Însă în timpul sfârșitului, este pentru prima dată când această Carte se întoarce pe pământ și nu mai este pecetluită. Cine este răscumpărat? Cine este inclus în răscumpărare? Cine pierde Viața Veșnică? Cine primește Viața la judecata de la Tronul alb? Ce a făcut Dumnezeu prin triplul Său scop și cum l-a desfășurat de-a lungul timpului? Totul a fost descoperit. Cartea este acum aici, S-a întors.

A fost un Adam restaurat care avea Cartea, dar era pecetluită; însă acum, când este timpul să vină manifestarea Miresei, al doilea Adam deschide Pecetele și i le dă Miresei Sale, și Ei se întorc împreună ca Unul. Ea ia Cartea în Ea, și acum, Cartea este în Ea pentru că Cuvântul este în Mireasă. Vedeti? De cincizeci de ani ne gândim la Carte, unde este Cartea, cărțile, și nici nu înțelegem ce este Cartea. Cartea este Hristos, este chiar Planul lui Dumnezeu de a Se manifesta și de a deveni tangibil pe pământ și de a intra în părtășie ca o Familie. Aceasta este Cartea care a fost în Adam dar el a pierdut-o din cauza căderii, apoi a fost în Hristos pentru că El a răscumpărat-o, dar încă era o Carte pecetluită.

Ioan a spus că acea Carte era în mâna lui Dumnezeu, Hristos a stat în mâna lui Dumnezeu pentru că Hristos este Cartea, El este Cuvântul, Cuvântul Om manifestat; El este Cuvântul nesigilat, este Hristos. Acea Carte s-a întors din nou pe pământ și va fi mâncată de un grup de oameni ales, care merge la Înger și-l spune: „Dă-mi Cartea! Dă-mi descoperirea! Deschide-mi ochii și lasă-mă să văd! Lasă-mă să mă hrănesc cu Tine, Soțul meu! Lasă-mă să Te iau tot în mine!”

Acum, Cartea care s-a mișcat atât de mult din mintea lui Dumnezeu la Adam, de la Adam înapoi la Dumnezeu; Cartea l-a manifestat pe Hristos; Hristos a mers înapoi la dreapta Tatălui apoi Cartea a coborât tot drumul până la timpul când Mielul a

deschis Cartea și a rupt Pecețile, și acum, Cartea pecetluită în mintea lui Dumnezeu și tot drumul în jos, este o Carte deschisă pentru tine și pentru mine. Acum, Dumnezeu ne cere să mâncăm această Carte, ca să profetăm din nou. Ce ești tu? Ce vom profeti? Duhul profeției este mărturia lui Isus Hristos.

Am atâtea citate și Scripturi pe care nu le-am citat, totuși voi citi un ultim text: Isaia 55.11.

Sper ca această descoperire să vă ardă inima. Sper să ne facă să realizăm cine suntem și cât de siguri suntem în ziua în care trăim. Va fi o altă epocă? Nu, nu va mai fi o altă epocă. Nu a mai rămas nimic.

Țineți minte, când lui Avraam i s-a dat făgăduința, i s-a spus: „Acesta este pământul tău!” Dumnezeu i-a spus: „Acesta este pământul tău. Ție ți l-am dat.” Acesta era dreptul lui, așa că tot pământul aparținea lui Avraam. El i-a zis: „Umblă pe el, umblă pe pământ, „străbate țara în lung și-n lat,” pentru că toată era a lui. Totuși, când a avut nevoie de un loc ca să-și îngroape soția, a trebuit să cumpere o peșteră. Deși Dumnezeu i-a dat țara în timpul dispensației și manifestării lui, Avraam nu a intrat pe deplin în posesia ei. Aceasta se va întâmpla mai târziu, în călătoria Exodului, când sămânța lui se va întoarce și-i vor alunga pe cei ce locuiau în țară.

Așadar, a fost pământul lui Avraam pentru că Dumnezeu i l-a dat când a spus: „Ți l-am dat ție și seminței tale pentru totdeauna.” Deci, era țara lui Avraam, era proprietatea lui, cu toate acestea, Avraam a trebuit să plătească pentru o peșteră în care să-și îngroape soția. Dar mai târziu, când sămânța lui Avraam va veni în țară, deși era a lor pentru că Dumnezeu le-o dăduse, trebuiau să-i alunge pe locuitorii țării, și nu a mai trebuit să plătească nimic pentru acea peșteră.

Astfel, pământul acesta ne-a fost restituit, totul ne-a fost dat înapoi, este al nostru; suntem deja proslăviți. Am fost ales, am fost chemat, am fost deja proslăvit; sunt deja răpit, am fost înviat din denomi-națiunea moartă în care am fost prins, ca să-L întâlnesc pe El. Am fost așezat în locurile cerești în Hristos Isus de aproape două mii de ani, dar în dispensația timpului, Dumnezeu ne permite să reprezentăm scenele finale ale dramei în care suntem.

Încă nu pot doar să merg și să iau pământul firește, aceasta vine, vine, vine; dar și spiritual este tot al nostru. Noi mergem pe pământ, îl vedem; poți să-l vezi, poți merge pe el; poți să vezi răscumpărarea deplină și binecuvântarea deplină,

restaurarea înapoi în Eden; poți vedea întregul Cuvânt revenind, îl poți vedea, îl poți atinge, poți tăbări lângă Râu, poți inspira aerul curat știind că totul este al tău.

Eu nu mă îndoiesc că a fost a lui Avraam chiar și atunci când a trebuit să plătească pentru o peșteră, trebuia doar să aștepte ca restul poveștii să se desfășoare pe pământ, dar acesta era deja al lui.

Când trecem prin lucrurile prin care trecem, aceasta nu schimbă cu nimic făgăduința lui Dumnezeu, realitatea. Noi am devenit moștenitorii lumii întregi, moștenitori împreună cu Hristos. Hristos este aici printre noi, această Mireasă este manifestarea lui Isus Hristos pe acest pământ în toată plinătatea. Ea a mâncat Cartea și este chemată să profetească din nou.

Dacă trebuie să plătesc pentru o peșteră sau pentru o mașină stricată, nu contează. Du-te pe pământ și vei vedea că totul ne-a fost dat nouă.

Ar trebui să fim cei mai fericiți oameni, trebuie doar să așteptăm ca Dumnezeu să termine manifestarea așa cum vrea El, dar totul este deja în stăpânirea noastră, deja umblăm în ea. Să citim Isaia 55.11:

„Tot așa și Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele.”

Dumnezeu a trimis Cuvântul din mintea Sa și acel Cuvânt a coborât; pentru acel Cuvânt ieșit din mintea lui Dumnezeu, Logosul, a existat o manifestare a Lui de-a lungul timpului; Cartea a călătorit jos dezvăluind conținutul Cărții și nu mai durează mult până când tot Cuvântul se întoarce la El, dar nu Se întoarce fără rod, pentru că tot Cuvântul care a venit de la El, va împlini scopul pentru care a fost trimis. De aceea tu și eu, suntem aici ca să împlinim scopul pentru care ne-a trimis. Noi venim din cer pentru a sluji scopului lui Dumnezeu și ne vom întoarce biruitori, pentru că a fost pecetluit în mintea lui Dumnezeu înainte de întemeierea lumii, și nimeni nu poate schimba aceasta.

Tu spui că a fost o Carte sigilată. Ascultă, toți aceștia sunt termeni și simboluri pentru a înțelege ce înseamnă o Carte sigilată. Aceasta ne arată că ceea ce era în mintea lui Dumnezeu, este neschimbător. Nimeni nu putea intra acolo ca să modifice ceva, adică era pecetluit în mintea lui Dumnezeu. Dar nu a fost pecetluită departe de gândirea lui Dumnezeu, ci El a pecetluit-o pentru ca nimeni să nu poată să obțină acea Carte și nimeni să nu poată să-i rupă Pecetele, afară de Miel. El a

rupt Pecețile și a dat Cartea lui Ioan, astfel, Cartea a fost pecetluită în mintea lui Dumnezeu ca să nu poată fi văzută, atinsă sau înțeleasă de nimeni. Acum, Ea este într-un popor care se află pe acest pământ. Aceasta ar trebui să ne facă fericiți.

Haideți să ne plecăm capul. Doamne, Isuse, Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău. Dumnezeule, înseamnă atât de mult pentru noi, și Te rugăm Doamne, să ne faci corecți în înțelegerea noastră. Noi folosim termeni umani, și analogii umane, dar nici una nu se poate potrivi corect, Doamne; de aceea, Te rog să faci ca totul să se potrivească prin descoperire. Descoperă-ne Cuvântul corect, și atunci voi înțelege, și poporul Tău va înțelege exact ceea ce vrei să ne spui în ceasul acesta ca să fim fericiți și să ne bucurăm de ce ai făcut.

Noi recunoaștem ce este Cartea Vieții Mielului, ce conține, de ce faci ceea ce faci și cât de minunat ești Doamne Dumnezeule! Îți mulțumim și Te rugăm să ne binecuvântezi în umblarea noastră prin această viață, ca să împlinim scopul pentru care ne-ai trimis.

Tu ai promis în Cuvântul Tău, și eu cred că o parte din Cuvântul Tău trăiește în mine, și știu că El nu se va întoarce fără rod. Dumnezeule, ajută-mă să mă predau, să renunț la toată viața și la toate gândurile mele. Doamne, ajută-mă să fac o predare completă, o nouă consacrare ca să-Ți ofer o întâietate mai mare ca oricând, căci totul este despre Tine, totul ține de Planul și scopul Tău, așa că ajută-mă Doamne, să rămân concentrat pe aceasta. Vreau să-Ți dau mai mult, vreau mai puțin de la mine și mai mult de la Tine; ajută-mă, Tată, ajută poporul Tău și binecuvântează-ne în timp ce umblăm prin această lume și fie ca lumina Evangheliei să strălucească iar noi să recunoaștem că ai un Plan și un scop și că Tu știi unde aparține toată lumea, unde se încadrează în Împărăție.

Ajută-ne, Doamne, să-i îndemnăm să taie și să pună deoparte orice respingere, și ajută-ne doar să mergem în Viața ce ne-ai dat-o.

Îți mulțumim că Planul Tău este perfect! Vino cu noi în timp ce plecăm pentru că Te rog în Numele lui Isus Hristos. Amin.

-Amin-